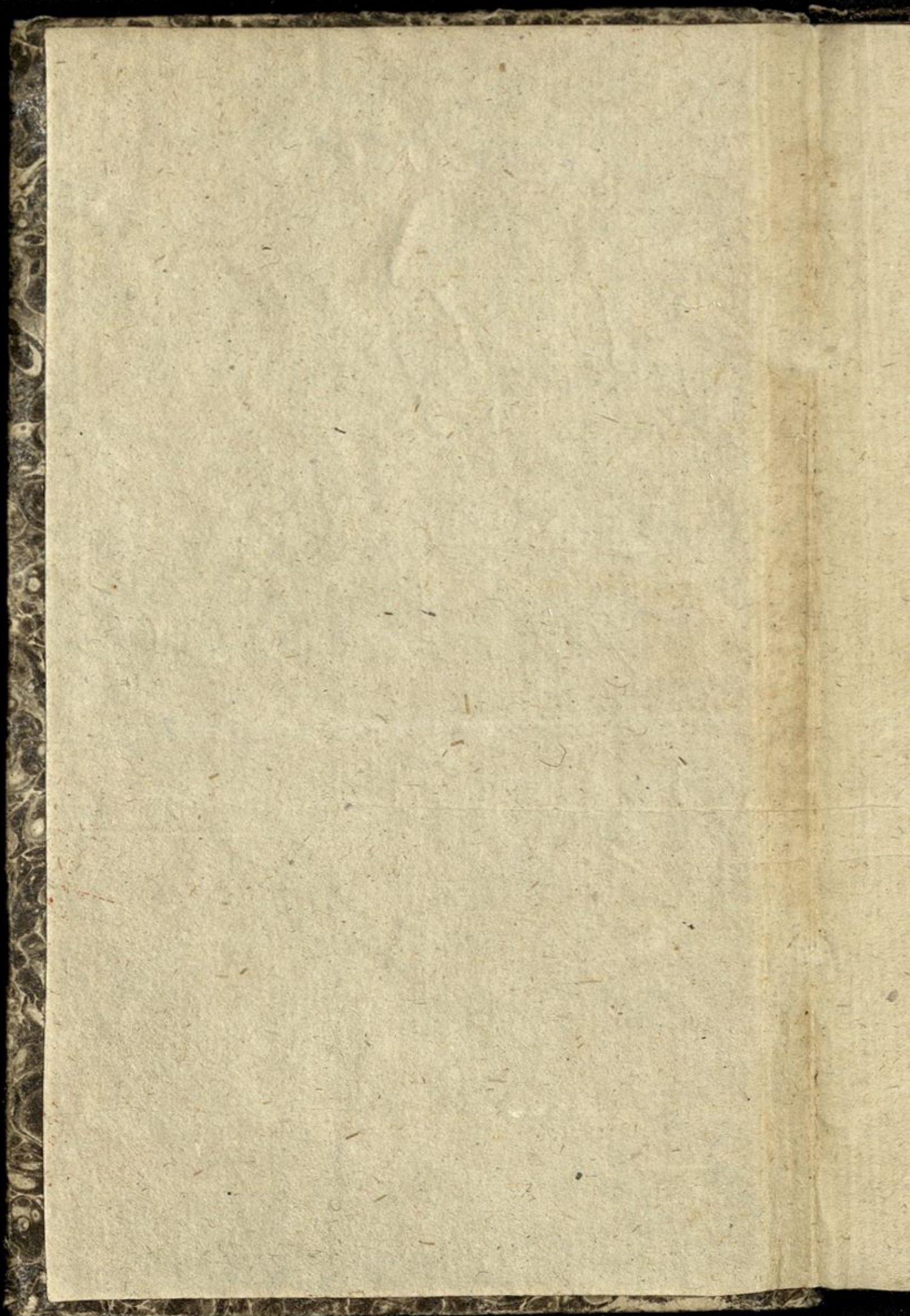

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

110420

4

Učiteljska knjižnica

469

R

Petere bukve

St. 469

T O M A Ž A K E M P Č A N A ;

to je,

3dihavane skesane duwe; povzdigava-
ne svøjiga serŋa ke Bogú; od svetega
in mirnega æivlena, in sedem poboženih
molitev; pet listov, in west svetih
molitev od Kristusovega terplena; iz
latinskega poboženam ke pridu prestavel

Janež Zalokar,

Spiritval ve Lublanske duhovništva.

Po dovolene vikwe ŋes. kral. dvorne
bukav ŋeníje.

Ve Lublane 1826.

Natisnel Leopold Eger.

Naprodaj per Janeže Klemenŋe.

110420

110420

№ 584/1953

Osme bukve

Т о м а ѡ а К е м р ѡ а н а .

ЗДИМЗВÁНЕ SKZSÁNE DUWE.

---

1. Жалujte за menoј vse moјi par-
jatle, in gleјte, kako silna je moјa bo-
leјina. Gleјte moјih ran, kakó globok-
ke so. Kaj tedeј objokujem? To, de
sam zaverѡen od Boga ve nebesah,
zaverѡen od negovega obliјja. Ve ta-
me in ve smertne sѡnјe sam, in ne-
bѡke luęe ne videm veј.

Kakvno vesele me je tedeј moјe
imѡte? Od Jeruzalema ve Jeriho ho-
de sam jez revne ѡlovek med neusmi-
lene tolovaje zavrel, ke so obtaјilo
neumerјounoste za mene potegnile,
me zbile, zbeѡale, in me polmertve-
ga pustile.

Mѡstne straѡe so me najdle, me

pobile, ranile, in quvaji na grade me sukno vzela.

Tore Jeruzalemske hujere, povejte mojemu lubku, de sam vas pobit. Porocite mu rekoq: Lej, tvoj perjatel Lajar je bolan.

Gospod! mojiga hlapeta domá vije, in veliko tarpí.

Veliko lét æe bolan leæim, in sam tvoj hlapeti æe iz maternega telesa hrom; ker sam ze izvirnem gréham silno vklénen, in zvezan.

2. Sin gréwneka Adama sam in otrok smerte, vas ve gréhe spojete; æalosten je bil moj prihod na svét, in straven bo moj odhod iz svatá. In ne véem, kam ba se podal.

Çe grem ve nebó, se tí gore, ke gréwneku ne parzanesew; če grem pa ve pekél, se tí tuda dóle, de gréwneke kaznujew.

Kam se vem tedej pred tvøjim sarditem obliqjem skrite, ker sam silno grawil ve svojem æivlenu?

Va nebó se ozrem, in Bog prave: Prey gréwnak, ne bow glédal moje yastí. Pogledam va brezan, in ma hramí naprot leta strawne glas: Zveæite mu roke in noge, in verzite ga va vnano temo, kjer bo jok in wkrip za zobmí.

Po tém ves omoten sam se jel silno bate, in ves æalosten bite, in vse kostí se po mene tresejo, pred strawnam obliqjem serditega Bogá. Strah in trepet je va mene, in tama okole in okole mene.

In sam djal: kdo bo tedej mogel zveliqan bite? Če po hudobijah gledaw, kdo bo obstal? Strawno in sveto je tvoje ime.

3. Pa umíra se spet moja duwa. Sliwal sem tude vesel glas tistem reye, ktere so klaverne in æalostne: Zapiwa, prave; blagor æalostnem, ker potolaæene bodo. In spet: Délajte pokoro, zakaj nebeuko kralestvo je bliz. Bog tolaæe svoje hlapne in jih potlej opomi-

na rekoj: Spreobarnite se qlovéwke otrone in xivita. Spreobarnite se ke mene, in jez se bom ke vam. Pridate ke mene vse, ktere ste s' trudam in tejavama oblozene, in jez vam bom polajwal.

In prerok tolaje xalostne rekoj: Bliz je Bog tistem, ktere so pobitega sarná. In sam od sebe perstava silno tolajno besedo: Bog je sliwal in se me usmilel; Bog me je bil pomounik; in né zavergel prouen revexa.

We je tedej prstor, in dure we néso zaparte. S' pokoro zamorew we vse popravete, hudo, kar se storil, in dobro, kar se opustil.

Torej ne boj se preveq: Zakaj sín qlovéka je perwal iskat in zveliqat, kar je belo zgublenega. In spet: Ne praviqneh, ampak gréwneke sam perwal vabit.

4. Povzdigne se tedej spet moja duwa ke dobremu zaupanu; zakaj Gospod je govoril. Tvoje xivlene je ba-

10 senjer bliz pekla, in va smart se bala naménena; pa Bog se te je usmilal, in sklenil s' teboj po svoji miloste ravnata.

Bala se se gróžno Bogá, in se se hotla kakor oye Adam, ka je bil grewil, pred nim skrite; pa zaston se to mislala. Mislala se va kako dalno deæelo beæata, kakor je Jona spred Bogá va barke béæal; pa tude to je bilo zaston. Bøæji roke ne uideu, skrivaj se, ale béæe. Verne se tadej po drugam pote va bøæje kraljestvo, po pote, kterega te je Bog pokazal.

Pot je to: Pokoro délajte.

Nar bolue svet, in mogouyna pomou se te da iz nebes; ta namreç, de vrédno pokoro délaj, in s' solzame svoje gréhe utrafuj, in se takó ze Bogam sprave, de bow ænim mir zadobila. In tvoja pomou je od Bogá, ka je stvaril nebó in zemlo; on, deserravno tolekan velik, se je poniæal vse

tvøje dolge poplayata; svøje æivlene je dal gate, in je za gréwneke molil, de ba pogublene ne bali, in takó te je s' svøjo smertjo od veune smerte réwil, in te po svøjim kriæ pomou dal.

5. S' tém je tude svete apostel Pavel verne tolæil rekou: Naue pregréhe je náse vzal, in jih na kriæ obésal, in takó nam vse naue dolge odpustil, de ænim æivamo.

Ravno to spričuje svete apostel tude we va drugem kraji, ka prave: Zvésta beséda in vrédna veravata jo, de je Jezus Kristus na svét parwal, gréwneke zveliqat.

Lej tadej, kolekuno tolæbo in kolekuno upane je Bog gréwnekam zapustil, pa le spokorjenam, spreobrenenam.

Pomne negovah sveteh besedí, po kterah te je upane dal.

Za molitvajo tadej pokleknem pred te, o Gospod, in kliqem iz vsega sernava ve te.

M o l i t a v.

6. Moj Bog in Gospod, svete Oče, ve nebó in pred teboj sam se pregrévil, in nésem vréden tvojiga sinú ime-nevate se; ampak moj Oče, naj te bom le, kakor ktere tvojih najemnikov. Po pravihi délaw, če me spred se zaveræew; po milosti pa storiw, če me vseh dobrot nevrédnega sprejamev.

Ze zaupanem ve tvoje usmilene se veræem ves ujokan pred te, molam in pobožno objamem tvoje stopne, in te poniæno in s' skesanem serham prosim. Ožre se, usmilena Bog, name tako nizko in mértvo stvar, in bode me milostev, kakor nékdej Marii Magdaléne gréwnahe, ke je pred tvojima nogama takó beræ milost zadobila.

Skæe svojo milost jim, ktere te poznajo; podaj rokó svojimu beæeæemu hlapçu, in ožre se lubezniyo na æalevane negovo.

Naj se moj Gospod nad hudobijo svojiga hlapeta védno ne jezí, ampak naj se svojiga veúnega in tolekunega usmilena spomne, in daj se we zdej svojimu služabniku sprositi.

Le we to pròwno, za ktero te tvoj hlapeta pred tvojo vsegamogounostjo kleče prose, in na zemle tvoje obliuje mole, usliwa, o Bog, ker sem neumno in silno nespametno ravnal, de sem tebe predobrotlevaga tolekrat razkalil, in se tvoje oblasti nésam bal.

Odpusta, prosem, ves dolg svojimu hlapetu, in ne izbriwa me iz bukev æivlena, ampak ve utevilo tvojih izvolenah me zapíwa, de bom hvalil in çastil tvoje sveto ime. Amen.

7. O Bog kolekuño je tvoje usmilene, ke se hotel pokazate obilnawe svojo dobroto, se ulovéka smerte vrédnega od smerte odréwil. Verh téga se se parzadel nezvéste in beæeje hlapeta perjazno nazaj pervabite, in se lore svoje zvéste služabneke in per-

jatle ob tretji uri večerje poslal povablenam povedate, de je vse pripravleno: Pridate ke ženitvānu.

Po pravici be bilo trēba zurgene vojvāke za sovraēneke poslate, tar te razbojneke, nih, ke nēso hoteli, de be vez nih kralvāl, pomorite, ker so zasluēile va ječo verēene bite, dokler zadnega vinarja ne plavajo, ale pa med peklenko druēeno jih djate.

Pa nēse hotel takō svoje mogočnosti skazate, ampak se vse prav pohlevno obravnāl, in vse do časa krotko poterpel, de so tvoji lube rēwene bile in strēlam uule, to je, de so s' pravem spreobarnenem prestrauna sodbē odula.

Žakaj ako be bil s' svojo mačvavno rokō po hudobneh in po vseh grēwnekeh mahnil, be jih bil veliko pogubil, ke so pōtle tvoji parjatle beli, in zdē na prvah sedēēah par tebe sede. Ne bil be zdej imel Petra, ke te je trikrat zatajil, ne Pavla, ke te je

preganal in klel, ne Matevæa ouitnega gréwnæka, ka je po yasnem dobiy-ke hrepenel, in tuda nobenega svojih velenjah pervah apostalnov nè, ka se jih sodnike tjele zemle postavel.

3dej so te preluba, in se jim vse razodel, kar se od svojiga Oçeta sliwal, in se ve nih povelijan, in oni so tvoje ime po zemle povelijale.

To je storila tvoja vsægamogóuna roka, tvoja milost, in tvoja moy polna lubæzna. Ker se namreç svojo jezgo skrival, se nas hotel naredite otroke gnade, in deleæene bœæje natore, in sodédæye svojiga kralestva.

8. O studenaj lubæzna in neskony-nega usmilena, védno prepoln, in vsem, ktere se te bliæajo, odpert! O de be pay vse hotle ka tebe prite, in svojih sladkeh jedí per tvoji mize se naæivéte, ker né smerte ve nih, in nobene grenkote!

Pa vse te néso vweç. Veliko te jih spet zapustí, ker ta svét bol lu-

bajo, kakor tovarstvo tvojih svetih
otrók, samí ve sebe sarije zgube, in
zajno ve neyistoste in ve pregréhah
æivéte, kteram sodba ne bo odula;
in deley od tebe in ve terna bite se
vesele mislijo!

Svoje lube otróke pa, in zvé-
ste hlapne, ke gréh sovraæejo, te
iz vsega sarija ljubajo, in nou in dan
tvoje zapovede premiwlujejo, se pod
svoje perute skril, de jim svéto-
va slast ne zapelá; ker imajo veli-
ke, gorece æele do veynega æivle-
na, æele beræ razvezane bite, in s' te-
boj ve zveliqane bol natanko sklénene
æivéte.

In ye jim ne storiw, kakor ba-
rade, jim je vendar tudé to ke zveli-
qanu po tvoji previdnosté, de se ve
déle we vadejo.

In zató jih tí, o Gospod, ne lu-
bew men, ye nih prouen in æel preñ
ne spolnew, ampak, kedar odlawaw,
jih hoqew toleko obilnewe plaqvate,

kolekor bol jih pustiw na tém svéte
terpéte.

Dobrót jim, ke so od tebe to-
lekuno milost dosegle, de æe takó
hrepene po veqnam æivlene, in sadú
dobreh dél, snopov plaqila qakajo.

Kakó smém jez gréwnak, ke me
mojih gréhov tææa tare, svéje oqí ke
tistem tvøjim vesokem svetem goram,
ke popolnoma moæém povzdignete, ke
so pozemelsko prebivalcuqe, to do-
lino solz s' stanovitnostjo vesoko po-
stavele, in va svetem premiulevane æe
tik nebes pærwle?

9. Gorjè, gorjè, prave svete apo-
stal Janez, prebivavqam na zemle.
Gorjè mesenem ludém, in tistem,
ktere imajo we svéje æele na ta svét
navezane. Gorjè tude tistem, ktere so
strupa mnogih strast polne. In gorjè
jim, ktere od pota praviqneh deleq
zajdejo, in vander svojih zmot ne
objokujejo, ampak se prewirno smé-
gajo, in pa, kar je we hujæe, jih né

grōza vpričo Bogá hudo storite, ampak se iz téga malo délajo.

Je tadej yudo, če zdej æalujem? O de ba le zarés po dolænosti æalaval? Zakaj znotrana æalost spreoberne ylovéwko serne, in se noče veselita, ne ve posvetnem potolaæite se.

Lej, zakaj te gre æalavata in jokate. Malokedaj je serne popolnoma zbrano, in komej yase mu resniha ze nebes svete, in le nekoleko okuwa duwa svoje nebewke jedí.

Zatorej lahko po pravihe æaluje, ker je obteæena od posvetne lubezne, in ne pozna ne Bogá, ne sama sebe.

Æaluj tadej, kterekole imaw we kaj serna ve sebe, in rene: Pepel sem kakor krah jedel, in svojo pijajo s' solzame pil. Pravem, če to premislam, moram æalavata, ker se joj mene! ve pozemelsko in vídno brez potrebe tolekrat zakopám, yase se ve nem veselim, yase se tude, kar je we hujwa, od posvetnega teæko odtergam.

Gorjè me! rečí, ke so me očitno
škodlive, in ke jih velikrat studam
in sovražam, me vendar spet pod se
spravejo.

10. O blato blato! kakó dolgo se
me bow we deržalo? O tema in ne-
varnost! dokle bom we od vas obdan?
dokle vas bom we terpel? dokle bom
we par vas?

Velika je moja slabost, de me je
teško stanovitnemu bitu, in pregréwnu-
mu nagnenu in duwnam nesrečam bra-
nite se. Pozemelsk, iz zemle stvar-
jen sem; zatorej imam, po natorne sla-
boste bol pozemelske kakor nebewke
misle.

Večneh rečí ze majhno skerbjo
ičem; kar je nad mano, ne poznám
in moja moč je suha, kakor qepina,
ker sam ve nemar pustil paste se ze
nebewko jedjó, ze jedjo, ktero me je
nebewka Dye dal, in ta jed se me
je ve pozemelsko spremenila. In ke

Be se bil lahko že nebeško jedjó nasitel, ma je, lej, pepel æiveæ.

II. Reven in grozno nesrečen sem, ke sem se te zanikernoste navzel, de nebeških rečí ne poznam in jih ve nemar pustim, in se pozemalsko lubite podám.

Večno vesele, slajwa od medú ale sterdi, væivate sa me bil stvaril; ale oslépel sem, ker sam ve svojiga Boga grawil, in zgubil nebeške gostí, in zakopal se ve posvetne slaste. In toleko razuzdanewa se je moje serne po vsakem posvetnem vesele razgubilo, kolikor bol sam znótrane vesele ve nemar púujal.

Ko se pa spet uasa sam ve se varnem, najdem, de né sreçe zame ve uasnam; ker je veliko nadlog in tarprena nad meno, in sam vas ænime obdán; in ve tolekuneh britkotech sam, dostekrat æalosten, in ne vém, kaj storite. Dvé rečí me silno nepokoj dé-

late, in pozno in komej spoznam,
kaj je zame bolje.

Kar je nad mano, æelim iméte,
in ne dobim; kar je pod mano, ho-
čem, de be zginelo, in to se me der-
æí, dese nočem. Take prazne rečí
vró od vseh strani ke mene, in mno-
ge misle ænima, nekte od svetá,
nekte od mesá, veliko pa od hu-
diqa, in ko me od vseh strani ob-
dajo, pravejo: Tyøje kosti in tvoj
æevot smo.

12. Naj se nekoleko per tebe zamu-
demo, pervøle nam, bode naw perja-
tel, in vsede se ke nam. S' perlizeva-
nem in ze velikame obéte me preka-
meno zalæzujejo, ze æuganem, s' stra-
hevanem, in ze mnogame hudeme
nastopke se perzadévajo moje serije
ranita. Jez pa, ker sem umarjot qlo-
vek, in slab branite se jim, se nih
nagovoram in nadlegam ne branem,
kakor je tréba. In vander je gotovo,
de sam goľefan, qe takó storim, ka-

kor ma svétejejo, ker golufno za ma-
noj govore, in nih nagovora néso iz
Bogá, ampak iz hudaga.

Zakaj tiste, ktere so iz Bogá rojé-
ne, se hudiču ustavlajo, in beži od
nih. In ktere svét sovraéajo in vse,
kar je na nem, nih ne more nač za-
deréevate. In pa ktere so ve Boga mo-
dre, ne verjamejo vsakemu duhu; am-
pak ga poskuwajo, če je iz Bogá ale
iz svetá. Posluwajo jih sejer, pa ne
pervolejo, rekoč: Ne vémo, od kod
ste. Poberite se, ker ste od očeta hu-
diča, in resniče né ve vas.

Takó se vojskujejo pobožena; in
kakwno terplene je ve vsah skuwna-
yah, vé Bog nar bol, ka vse víde.

Terplena in stisk je polno nawe
živlene, kar tiste nar bol vedó.
ktere nih grenak kelh pijó.

Torej iče qlovéwko serne védno
mirú; pa zastom je vsaka tolaéba, če
boéje né.

Vsakdana skuwna uqí, de je golufno vse posvetno upane, in va grenkoto se mu spreobarne, karkole kdo zrazen Bogá va té ptujujena iuje.

13. Joj me, moje æivlene se je podalwalo, in se vé, de né je na tém svéte raqí, de ba mojo duwo popolnama potolaæila.

Vse moji udje me pravajo: Ne trude se zastoa, ker prej te bo kōneŋ, kakor bow mogel va pozemalskeh raqéh svoje æele spolniti.

In takó prave tuda moj duh, ka védno sladke, perjetne in nar bolwe jedí æelí: Va svojo hiwo se bom varnil, iz ktore sam perwel; zakaj bolwe me je belo tam, kakor tà, in gnuse se me nad vsam, kar se me zunana-ga ponúja.

Ale Bog hōtel, o moje teló! de ba ta glas posluwalo, svojo modrost zapustilo, in po duhe æivélo: gotovo ba æivlene najdlo in veqne smerte od-

wlo. Časne dolg moraw playate (enkrat moraw umrét), ker se po prvem (izvirnem) gréhu ke tému obsojeno. In torej be práv storilo, ako be se za vso krotkostjo duhu podverglo, in se ne puntalo, de be te druga smert ne zadéla, ampak de be ve večen pokoj, kterega nar bol æeliw, perwlo.

14. Hode tadej za menoju, in ne æale swøjiga duhá za nemu nasprotnem poæelenem, ampak bode ysemu volan, kar zapové. Povém te, če bow delææn terplena, bow tude vesela.

Obléne se ve rasovnek in ve pepel, ide dol, in sede ve prahu, Sijonska hqi. Maluj za menoju, ker me né dobro, in moja britkost né majhna in kratka.

Moj Bog in Gospod se je nad swøjim blapnam razsardil, in negove déla preklel rekoj: Ve pote swøjiga obraza bow jédal svoj krah. In po-

vém, de sam zato prezalo deæelo po praviŋe zgubil, ker sam boæje zapovade prelomil. Prédan sam tukej padel, moj kreh né bil æevinsk, pozemelsk, æevoten, ampak nebevk, angelsk, duhoven; pweniæn, tenak, in ugnetèn, ka ma ga je bil Bog prpravil; zdej pa je jeymenov, tard in plésnov postal. In æe tude prstavem, de je podpepelnaæn in nezaobernen, rasniŋo govorim.

15. Po praviŋe tadej objokujem svojo nesreço, ka se ma je permerala va ptujæne, va ktere sam rojen, in svojo vkodo, ka jo terpím va ptuji deæela.

Jokajte ze manoj vse ulovéwke otrone, in æalujte samí nad saboj Adamove sinove, ka jéste pepel kakor kreh, in ka ste nebevko jed za pozemelsko zamenile; in o nesreçne in slépe otrone, kaj ste zgubile!

Ala ker ne spoznate, zatorej ne

jokate, in ste toľekan veuęega objokevama vrédne, ker svoje toľekune nesreęe ne vidate.

Glejte moj padęę, glejte, ob kolakune dobróte sam parúel, in s' kolakan hudam sam obloęen. Zdej se ve tэм æivlene trudam, in nou in dan zdihujem po veuęneh gostéh, kjer né nobene lakote, ampak vse vesele vino pijó, vino, ke razveseluje in razsvetluje sernęa sveteh, in ne zméwa pame- ta; in né ga, de be me ga dal za po- æirek.

Komej majhno zveliqavne vo- de, ke ve nebeukem kralestve ta- kó obilno teęe, se mu da, ktere prose.

Zaparto je nad manoj nebó, in zemla ne rodí veę sadú, ampak terne in kopine me raste, in ví pravate: Čemú se jokaw? zakaj ne jéw in ne pijew?

Človéwke otrone, dokle boste we

ardaga sarhá? dokle se ne boste bol
spametvale? in zakaj æalate moje sar-
ne s' tako neumneme besédame? Ví-
nèmate neq per Gospodne beséde, in
houete praviqnega ze lænivame obé-
te golefate rekoq: Mír, mír; in né-
mirú.

Kaj imate ví per míre? Mudøbne
nèmajó mirú, prave Gospod. In se
tude zató ne jokam, ker bøgat nésem,
ker vina in kruha, æita in ola né-
mam obilno, kakor ví houete iméte,
ampak zató, ker sam na svéte, in ti-
stega we ne videm, ke je prave mír,
in nar vikwe zveliqane.

Glejte mojih ran, in otipajte jih,
in qe nouete ze manoj jokate, pusti-
te me, de sam nekolako objokujem
svøjo nesreço, préden grem iz téga
svatá, in me ne bo.

16. Mej tém bom æalosten sadel
in otoæn hødil, ven pa ne pojdem,
ampak houem ve svøjim gnéзде u-

mréte, in ve gróbe, ke sem se ga izkopal, pokopán bite.

Gróžno lubo me je, de sem grób najdel, de bom ve nem spal, in hudobij po svéte ne bom gledal.

Æivlene se me je uæe parstudeło, in moja æalost se vsak dan ponavlá.

Prosam te tædej, o moj Gospod-Bog, odvæe me od vseh mojih gréhov, in vzeme me za zemle, ker me je bolwe smart, kakor æivlene.

In kaj bom tukej we dale délal? Prejde dan za dnevam, léto za létam, in tvoj hlapet se malo pobolwa.

Ne odlawaj dolgo s' svojim malopridnem hlapetam, in ne puçaj ga dale æivéte ve neujimernosteh téga æivlena. Zavel sam kakor zgublena ovna, poiçe me svojiga hlapeta, ker je čas.

Moja pravieta in dobrota né neç, o Gospod, ampak tvoje neizmerno usmi-

lene in tvoja perjaznost. Po té ravna
za manoj svojim hlapnam, in obijei
me s' svojim zvelikanem, de bom gle-
dal srečo tvojih izvolenah, in se ve-
sela tvojiga ljudstva veselil, de te bo
čast ve tvoji erbužen, ke se jo zado-
bil s' svojo kervejo, ke se za Oče-
tam in svetem Duham vékome čeujeu
Bog. Amen.

Devete bukve

Т о м а ѡ а К е м п ѣ а н а .

Od povzdigevána serhá ke Bogu, najt
nar vikwe dobroto.

» Pouíte in spoznajte, de sam jez
Gospod.»

Lej, ičem te, moj Bog, ne s' te-
lesneme počutke, ne ve vidneh po-
dobah, ampak ve sebe nad vsem umam,
kjer tí razsvetlujew moj um, večna
resniča, neskončna dobrota, nezapo-
padlíva svetloba, ke presečew pamet
vseh stvarí, vse prebrisnoste osramo-
tiw, in te tude vse nebeške duhovje
popolnoma ne zapopadejo, in se ven-
der vsakemu izvolenemu duhu, kar
zapopaste more, vsega razodévaw, in
vsem in vsakemu posebe svojo ne-
skončno bōējo čast, in neizrečene
svōje natore lastnosti odkrivaw.

2. O sveta Trojina, le en sam prav Bog, Oče, Sin in sveta Duh, večna gata, nar vikwa zveliqane svetnikov, in vseh nebewkah moqí večno æivlene, iz kterega, po kterem in ve kterem izvira, je, in nehá vse. Pokæe me svøje pota, in uqe me svøjih stez; zakaj tvøje pota so lépe pota, in mirne vse tvøje steze.

Blagor jim, ktere so qistega serhá, in blagor mirnam; to so pota in steze poznate poboæno æivlene.

Tréba se je tadej pridno trüдите in molite, de se serhe vseh pregréwnih slast otrébe, in tako prosto ke Bogu gre.

M o l i t e v,

de be serhe réveno belo od telesnih podób in teæáv.

1. Molam te, moj Bog, in iz nélega serha prosem, réwa in otme moje razdjano in vjeto serhe od vsega po-

svetnaga poæelena in telesnih podob ,
de samaga tebe va seba po razsvetlene
pamete najdem , ka se me po svoji
predrage in nestrohlíve podobe naredil.
Zakaj va nobene stvaræ na svète se ne své-
te tolekuna lepota in enakost tvoje mo-
droste , kakor va ÷lovéuke duue , kte-
ro se stvaril , de te zamore iméte , in
se jo ÷ez vse stvarí po pametne na-
tore pre÷astljivo postavæl.

Povzdigne tedej moje serne nad
vse pozemelsko , in o÷iste moje æele.
Prenove me va znotranem mojim , in
poprave s' sedmero gnado svetega Du-
há svojo podobo va mene , ktero se
neumerjo÷o , nevidno , netelesno , za
vse ÷ednostæ parpravno , za ve÷no
resni÷o umno , takó , de tebe lahko
spozná , s' pametjo obdarevano , ime-
nitneue od æival , vikue od vseh ob-
÷utnih in vidnih re÷í , po svoji po-
dobe in enakoste stvaril.

Preæene in izæene iz mene vse ,
karkole tvojo podobo oskrune in otem-

ní, de tvøjiga pogleda ne bo nevrédna, in de tvøjih yastitlevah ouí ne razæale.

Navdáj lubeznivo to svøjo predrago in preimenítno podobo ze lubeznejo, razsvétle jo ze umnostjo, in obiskuj jo neprenehama, ke jo samo na sebe védno gledaw, in meno bitje ohraneu.

Spomne se, kakó vesøke so beli tvøji sklepe, ke se jo iz ney, pa ne za ney stvaril; s' kako in sveto pravo jo pøtle iz jeçe gréha odkupil, in stvarí tolekune vrédnosti ne pušte ve gréh paste, ampak varej jo vszega hudega, in obogate ze gnado. Pomnozæ ve né darove svøje dobrote, in kar ne velá zavolo popaynosti natore, nadoméste tí ze darmí milostæ,

2. O mo'a resniija in moje usmi-
lene, daj me gledate te brez telesne
podobe, brez dozdevnega bliujana, in
brez vse stvarjene luçe. Daj, de te

za umam čistega serňá videm, ka se se jim, ktere so čistega serňá date gledate obľubil rekoŭ: »Blagor jim, ktere so čistega serňá; zakaj oní bodo Bogá gledale.« Vesoka in velika obľuba, pa le zane, ktere so čistega in razsvetlenega serňá.

Ktere vse ŭasno zapuste, in se s' telesam verh vsega povzdignejo, oní zasluŭejo po praviŭne sodbu luŭveŭne resniŭe gledate.

In kolekor bol se od stvarjene luŭe in od druzem stvarjenem reŭí ve duhe odtergajo, tolekan bol popolnoma se verh sebe ve skrivnosti boŭje svetlobe zamaknejo.

O kakŭen pogled! kakó ŭisto gledane, in kako sreŭno je tisto okó, ktero brez podob in brez telesnem enakost gleda veŭno resniŭo, Bogá!

Serňe mora bite prosto, oŭiŭeno od vsem nerodnem æel; duŭa mora bite odloŭena od vsega hrúpa, in od telesnem podob, ŭe hoŭe káj zapopa-

ste od večne, neskončne luče, ki razsvetluje vas svet.

Daj me, Gospod, v tvoji svetlobi gledati svetlobo, ne svetlobe na nebu, ale na zemlji, ale angelske, ale človeške, ampak večno, nestvarjeno, neskončno, neizrečeno, nezapopadljivo, duhovno in nespremenljivo.

3. O kakó zoperna me je telesa, kakó težavna postava gréha v mojih udih, ki me je na poti, in me vleče od gledstva nebeske luče, od videza božje časti, od vseitka večnega zveličana, od družbe izvolenih v nebesih, ki so obdani in napolnjeni z večnim veseljem.

Daj, te prosem, o Bog, v mojih nam čase svojemu hlapcu nebesko milost in srečo, ki nisem več vredan zajemati iz studenja polnega žive vode tekóče v večno življenje.

Obiskuj me pogostam, prelubezni-va Jezus, in vnemaj v me pravo živo svojo ljubezen, da se učim za-

nečevata vse posvetno in stvarjeno, in
le tebe večne, nestvarjene dobrote s'
čistem srcem iskate, in čez vse le tebe
zavol tebe resnično ljubite.

Od nestvarjene, večne, nezmerne,
bol kot vse učenike duwo razsvet-
ljejoče beséde (od Kristusa).

1. »Tvoja beséda je luč mojim
nogam, in svetloba na mojim poti.»

O božja beséda na višavah, ke
preseže vse, vse razsvetlí in dogotóví,
in ve stvaréh neč nepopolnoma ne
pustí. Tvoja beséda, o Gospod, je
moja luč, in vesele moji duwe; brez
ne sam ve tema in ve æaloste; æno
pa vas ve vesele in ve svetlobe.

Odpre me, o Gospod, durz več-
ne svetlobe, de najdem tvojo besédo
ve nebeséh. Ve nebeséh prebiva tvo-
ja beséda, od roda do roda tvoja
resniča.

2. O veyna in neskonyna beséda, po ktera je stvarjeno vse; ktera vse vé, in vse po pravihi in práv obravná. Nena vesokost je vikwa od nebes; nad globoqino sodab brezne sterme, ne werokoste ne obseæe vesvolen svét.

Veyna bœjja beséda, za veliko besední se ne dopové, in za vsema mislame se ne zapopade, in noben stvarjen um je ne razumé, ampak neizreyena in nezapopadliva je. Verevate in lubite se dá, popolnoma pa zapopaste in izgovoríte se ne dá; ker je ta beséda bœjja Bog sam, po spriqevane svetega evangelista Janeza, ke prave: »Ve zaqetke je bela beséda, in beséda je bela per Boge, in Bog je bela beséda.»

O neizreyena in prelubezníva beséda, sladka sliwate, perjetna mislete, sreyna væivate. Mnogo ona duwe govori po pismah in skrivnam razode-

ne ; pa we perjetnawe in visouji, ako
rasniņa sama ve serņe pride.

3. O ko ba mogel pouite in vide-
te, kakó sladka je ta beséda, prava
luņ duwe, æivlene æivam, zveliqane
kralem : mislam, de ba me nobeno dé-
lo ne utrúdilo, nobeno bogastvo ne
vezalo ; ampak naglo ba vrédnost zgu-
bilo in zginelo vse posvetno. O kakó
dobro in perjetno je Boga deræate se,
besédo ve se vzete, besédo væivate,
po beséda æivéte, in neumerjou sad
rodite.

Ta beséda ne nehá ze glasam,
se ne zmisle ve serņe, ampak preseæe
vse misle in vse govorjene. Zakaj ũlo-
vévka beséda míne, bœæja pa je veũ-
na in nespremenlíva, in vse spreman-
lívo nespremenlívo obravná.

Ve ũlovéke se prej in potle naj-
de, in ve vsake stvaré je mera bitja,
in neũ né popolnoma in samo od se-
be dobro, zrazen nar vikwe in veũne

dobrote, ka dá vsem rečem, de so,
in vse bitstva ohrane.

4. O edína bōæja beséda, ne vè
çasa spojeta, ne iz çasa, ampak iz
oçeta vékome rojena, za çlovéka pa
ve çase ve Marii devíçe vçlovéçena.
O veçna bōæja beséda, nezmerna in
neskōnçna, angelñov in ludi jéd, ka
se vçíva, ne povçíje, in ve jedña ne
spreoberne, ampak jedña ve se spre-
maní, in od vse stvarjene dobrote
ve veçno nezapopadlivo dobro par-
pelá.

O kaj je spoznata bōæjo besé-
do? kaj je slivata bōæjo besédo, ne
pa çlovéka, ale angelñov, ale kake
druge stvarí pod nebam?

Ve Oçeta je beséda, ve skrivnam
ostane edinorojena za Oçetam veçen
in mu enak.

5. O kdo jo more zapopaste ale
spoznate drugay kakor po beséda, be-
séde? Toré prave vçlovéçena beséda:

» Nehče ne pozná Sinú drug kakor le
Oče, in tudi nehče ne pozná Očeta
drug kakor Sín, in pa komur Sín hoče
razodéti.

Tréba je tadej razodena beséde,
de se umé beséda.

Prerok mola, de ba umel besé-
do rekoč: »Daj me umnost, in bom
æivel.»

Æivlene in zveliqane duwe je ve-
ravata va besédo, lubita besédo, in
zaupata va besédo.

Verna duwa æelí væivata besédo;
pa ne da se ji videta, ne prej oku-
seta, dokler beséda noče in se ne ra-
zodene. Parzadévata se je moč, æe-
léta je je moč, zapopata pa je né-
moč, če se sama noče va duha ra-
zodéti.

6. Perpravljaj se tadej moja du-
wa, in store, kolekor morev. Sede
sama in skrij se vsamu pregrévnemu

brupu; in ney naj te ne zunej ne gine, ne znotrej ne mota.

Iz ljubezne do nar vikwa dobrote zaneuj vse posvetno. Spreobarna se popolnoma va seba, in stopa malo viwe; povzdigna se varh se, pojda qez vse, kar se va qasa godi; zapusta vse stvarjene raji.

Izklena vse, karkola je kake mere, ala kake vesoke stopne, de najdeu nestvarjeno qez vsah stvari spoznanne vesoko besedo.

Kolekor te beseda pomaga, toleko zamoreu; kolekor te ona razsvatli, toleko vidau, in kolekor te vname, toleko goriu in lubau.

Ze besedo premagau svet, ze besedo uægau vse hudo; ze besedo se utardeu va qednoste, po beseda se povzdigneu nad vse moji.

Zavol besede boeje zapustiu in zaveræeu vse, oqeta in mater, parjatile in znanje, to je, karkola kri in

teló svéteje, in se daræíw le beséde, de se en duh za besédo ve ljubezna; takó de nouew nęy družega hotéte ale nę hotéte, ne ve majhnem, ne ve velíkem, ne zdé, ne ve prihodnem, in de nęy družega ne æeliw, kakor le, kar je véyne resnięe nar bol vwey.

Samo to besédo spoznate in ljubite je nam vse pisano, in se oznanuje.

7. Bøæji svetnike so veliko govorele in pisale, kakor jim je bilo dano in ludém uméte mowę; pa kaj de je beséda sama ve sebe, néso mowglę nekole povédate.

Vse svete beséde so iz razsvetlena véyne beséde; iæ ne je vse, kar je resnięnega, døbręga in sveteęa, vsa yednost, vsa oblast, vsa modrost in umnost.

Ve zunanjem glase pa in ve úme besedí nam je perpravala pot jo iskate in najte, de, ker je naravnost zapopaste ne moremo, jo po besédah

svetega pisma , kar je stvára uméte
mogoče , umémo. Pa ne smémo do-
volne bita le zunano besédo sliwata ,
ampak moramo ve znotrane ite , in
nad seboj vasoke večne , edine , nar-
vikwe , neskönune dobrote iskate.

Ta dobrota æiví angelne saina iz
sebe , ta uqí verne s' svetem náukam ,
in jih vase ve sarne razsvetlí , de se
prostó ka né povzdignejo , in jim da
obqutita , kar vso pamet in mero pre-
seæe.

Od goreqah æel duwe , kedar jo veq-
na beséda , to je , nena edína pre-
lube æenen (Kristus) obiçe.

1. » Gospod , pred teboj so vse
møje æele , in møji zdihleji te néso
neznane. »

Lej , møje sarne marje po veq-
nem yesela ; in ve mislah veqnah , in
væela h nebewkeh raqí so me zopar-

ne in teæavne vse lastne déla; pre-
ostudno je vse, karkole pozemelskega
videm.

Vse ugovéwke tolaæbe so me pre-
malo, in ne najdem pomoçe in zdra-
vila za svøjo æalost, dokler se moje
særηe s' teboj popolnoma ne zedine.

Tí, Gospod Bog, tí se obudil mo-
jo æalost; tí se začetnek mojiga mærije-
na po tebe, tí vnemavæη neisreçene
lubezne. Tí me ranew s' skritema
pwíηama; tí me æegeæ; ti me vsega
prebødew, in me vso moç odvzamew.

Zakaj me pustiš brez moçí in
nepokojno po tebe zdiheváje maréte?
Zakaj takó beræ beæiw, in ve dalje
deæele potegnew, ve skrivnøte, kamor
za teboj ite ne morem?

2. Ne zaverze, o sveta parjatel, ne
zaverze me æelnega videte te. Ne skri-
vaj se dolgo, ampak daj milost iskav-
ηu, in verne se hitro; ker brez tebe
ne morem dolgo bite in æivéte.

Če me pa hočew tepste in poskuwate , store kakor hočew , in kakor te je vsoy. Vender pa miloste in usmilema me ne jemle popolnoma.

Naj najdem , te prosem , milost pred taboj , in ponižaj se , med svojima izvolenama imenavate me.

Ne pučaj me ve tamo , in ne daj , de ba me žalost pobila ; temu podaj me rokó , in daj me spet luč svojiga usmilena.

Desete bukve

Т о м а ѝ а К е м п у ѝ а н а .

Od dobrega in mirnega živlana;
in sedam poboženih molitev.

---

1. Če hočew Bogú vrédno živéte,
se mu moraw popolnana zročite. De-
ne svoje serhe, kjer mora bite, in bow
povsod mír imel.

Sklena tčæji račí prenašate, in
bow lahke loæe prenašal.

Uče se ve vsem premagevate se,
in bow mír ve serhe imel. Kar mo-
ram, to hočem, in takó imam ne-
besa.

S' poterplenem in ze moljanem
se veče mír zadobi. Moder je, kdor
je práv poterpešev.

Če se moram ve vsem premaga-
te, moram s' krottenem začeta. Pravo

krotene ma je pred vsam drugam nar
potrébnewa.

Ako ba ravno to ala to imel, ba
ma vendar doste ne belo. Dena iz sar-
na lubo in nelubo, in ne bow nepo-
koja tarpel.

Ako se po zunanjih rečéh preveč
ne razpustiš, bow va sarne par míra.

Ne zamisle se va pozemalske re-
či, de večneh va nebeséh ne zgu-
biš, ktere je Kristus svojim perjatlam
oblubil.

Karkole kdo vé ala imá, né vse
neč, če Bogá néma.

Kdor za vse, kar je pod nebam,
malo mara, on lahko svoje sarne nad
nebó povzdigne, in nekoleko nebeč-
kaga vesela zapopade.

2. Joj, kakó more kej bite,
kar hočemo bite? ker vendar zarés
neč nésmo, ako se se tude kej dozdé-
vamo.

Kaj se hočew veliko potočevata,

in sam ter tje tékate ? Kamarkola greu
ala prideu, ne bow vsega po vole naj-
dal: zakaj povsod pride kej tarpéte,
in če se ve tém ne znau vesela na-
pravate, morau vander le tarpéte in
umirite se, in takó s' poterpeælivostjo
vse premagevate.

Vse je neç, če ne nehau ve ka-
ke réçe sam sebe iskate.

Dokler tukej æivíu, se te bo tré-
ba seboj vojskevate, in zoparnaka po-
terpéte.

Takó raste zasluæene, če zavol
Bogá kej zoparnaga tarpíu.

3. Kdor se tarplena ogiba, ga bo
védno imel; ker je to æivlene polno
pomankana in stisk.

Desravno be rad brez vsega tar-
plena bil, be vander záte vselej døbro
ne belo.

Terpe tædej volnó, če hoçeu Bo-
gú dopaste in veliko zasluæíte. Za-
kaj vse ta bo ke dobremu, če vse

nesreče za dušan dobiček iz božjih rok prejmem.

Raven pot proti nebesam je terepéte zavol Bogá.

Vz poniznem terplene se pokazæe sveto æivlene in nebeška modrost, in takó se pride vz ráj veúnega vesela, kar nam daj prelubezníva Jezus po zasluæene své presvete smerte, in po proune svete devíne své matere Maríje, ke ze Očetam in svetem Duham Bog æiviu in kralujew od vékome do vékome. Amen.

Sedem poboženih molitev.

I. M o l i t e v.

Odpoved vsamu posvetnemu.

I. Gospod Jezus Kristus, moje upane, in vse moje perbeæalæue, tolaæba mojíga æivlena, in moj učenik! Zde se odpovém vsamu posvetnemu iz lubezne do tebe, in æelím to storíta ke yaste tvojíga svetega imena.

Odpovém se vsem perjatlam, star-
wem, znanjam, in ælahte; vsem lu-
bam, znanem in vsem tovarwem; tu-
de vsem méstam, gradém, in selam,
hribam in dolinam, potokam in stu-
denjam, polu, travnekam in hostam;
vsemu oliwpanemu in zalamu poslopju,
godjam, ritram in orglam, muzeke
in pésmam, rjetju in lepodewewno-
stem; vsem kratkowastnostem, druæ-
bam, gostém in pogovoram; obiska-
nu, pozdravlenu, radevanu, qastém
in slastem qlowéwkem; vsem norqíjem,
hrupu, igrajam, walam, sméhu, po-
stopanu, tékanu, slovu, in nepridne-
mu délu; vsemu bogastvu, rejem,
premoæenu, skerbém, wesokem stano-
vam, tolæebam, in zunanemu weselu,
in vsemu, karkole be me skuwnave dé-
lalo, me mikalo in weselílo, qe be be-
lo vse to duhu na pote, in be ga o-
madæwalo.

2. Tebe se izvolem dnes Boga var-
ha, oskerbnika swøjiga æivlena, ob-

raavnika ve vsah svojih potrebah, to-
laæneka ve vsake æaloste, ve stiska in
skuunave, in ve vsah svojih délah, ka
jih moram storite, dokler moje æivle-
ne terpi, iz lubegne do tebe, in ve
zveliqane svoje duwe. Tí se moje per-
bææaleuje, moja hiwa, moje mésto,
moje prebivaluje; tí moja jéd in pija-
qa, tí moj pøkoj in moj pouitek. Tí
lubezni tovarw, tí perserjen perjatel;
tí moj æalahnek in bliæne; tí brat in
sestra; tí øqe in gospodár. Tí pastír
in varh mojiga æivlena, tebe sebe in
vse, kar imam, zvésto zrouim; ker
né zveliqana brez tebe, ne brez sker-
bí æivlene brez tebe.

Naj se tedej tvoje usmilene nad
menoj godí, o Gospod! tvoja pomou in
milost bode védno per mene, in tvoja
roka me vselej vare na desne in na léve,
in perpelaj me naravnost ve hiwo svoji-
ga qastitlevega prebivaluja, kjer bom
vréden te neprenchama qastite in po-
vikavate. Amen.

2. M o l i t e v

za ponižnost in skesanost.

Uklanaj se poniženo in rada mōja duwa Bogú, in parpoguj se globoko vsake stvarē zavol Bogá. Store se majhna vā svōjim sernē, in ne misle se vrédne, de bē te solnē obsijalo, ker se Bogá in svetnike s' svōjime grēhē razžalila, in jih nése po dolžnostē qastila. Mitro tēdej solzē prelivaj, in zē velikem serqnam kasam odpuyena prošē, de te Bog milostevo odpustí, kar se zoper negovo dobrotlevost grešila. Skerba s' solzame in s' prošname zē lubeznīvam stvarnekam sprave te se, in pōtle vse svōje živlene qedale bol pobolwate, prēden zadne dan in smerte grōza pride.

3. M o l i t e v

za solzē in žalost nad svōjime grēhe.

1. O usmilene Bog, qiger natora je dobrota in délo usmilene, daj mē

po obilnosti svojiga usmilena popol-
 nama æalost nad mojime gréha, de ve
 sernje vas skesan grenke solze preli-
 vam, in se vseh svojih hudobij in
 gréhov vrédno spokorím, in ve zakra-
 menta svete pokore omijem in oqi-
 stem, de bom po tvoji dobrote od-
 puçene vseh svojih gréhov vrédan
 doseçe, in ve tvojim usmilene mír
 zadobite.

2. Daj me s' praviqnem serdam
 nad seboj vnete se, in nad se kakor
 nad nar hujwega gréwneka in hudob-
 nega tolovája vzdvignete se in itz; ker
 sam te svojiga Bogá, stvarnaka nebes
 in zemle pregrøzno razæalil, te dolæne
 hvale in qastí nésam dajal, ampak sam
 te jo dostokrat jemal, in sam sebe kej
 dobrega perpisaval. Svøjo duwo sam
 ze gréwnema pwiqama velikrat prebo-
 del, grøzno ranil, in duhá s' hitram
 pervolenem ve mesene skuwnave umori l

Daj me tadej Gospod-Bog, pra-

viqne, moqne in poterpexlíve sod-
nik, tolekven kes nad svøjime gréhe,
in tolekuno æalost, kolekorune véw
de ma je za moje gréhe tréba; in raji
me zdej tepe in strahuje, naméste de
ba za prihodno sodbó moje hudobíje
hranil, in me pogubil.

O lubezniave, o dobrotlave Bog!
bode ma nevrédnemu in prevelikemu
gréwneku milostav, ke se zavol kra-
viqneh in gréwnekov na ta svét per-
wel, in za njih spravo iz lubezne na
kriæ perbite, in ve presramotno smert
obsodite se pustil.

---

4. M o l i t e v

za lubezan do qednost in za sovrautvo
do gréhov.

1. Gospod Bog moqí, qiger je vse,
kar je dobraga, vsade ve moje serije
lubezan do tvøjiga prestadkega imena.
Vsade ve me korenine praveh qednost,

in kalí svetega premišlevana, de se razrvetó ve dobre déla; de rastejo in na kviwko poganajo, de ne bom kakor nerodovítno drevó stal prazen ve tvøji hiwe, ampak kakor radovitno olko me osnaæe, in karkole napynega nad manoj na, dew, s' koreníno red izpléve in pokonqaj.

Daj me sovraæite møje gréhe, in premagate vse straste, krotite poæelí-
vost, in potréte prevzetne nagibe; daj
pogasíte nevouplívoſt, umiríte togøto,
pregnate lenøbo, studite odertíjo, za-
neqevate slov, beæate pred qastjó, in
zavréqe tolaæbo vsch posvetneh reqí,
de se ne bo neq posvetnega, neq manlí-
vega, neq neqímarnega, neq radovéd-
nega, neq telesnega, neq perjetnega, neq
ostrega, neq poæelívnega, neq nevou-
plívega, neq læmnívega, neq zmíwle-
nega møjiga sarná perjelo, ga gna-
lo, mikalo, vjelo, zapletlo, ale za-
pelalo.

2. Daj stud do vsch posvetneh reqí,

æele do veuñah, lubezen do vsega dobrega, zadobite vse uednoste, spoznate nar vikwa resniho, væivate veuno zveliqane.

Daj blaeno in sreuno smertno uro, in ve tvøjim straha in tvøji lubezne vedno æivete.

Izprazne moje serije vsah stvari, in vsega, kar be me utegnilo na potebite in me otemnite. Naj bom priprost, qist, in ves ve te zamislen in zamaknen.

Daj prave, znotrane, bøæji mir, in brez vsah zmevnáv pokojno serije.

3. Daj, de ne bom na ney qasnega pregréwno serjá navezeval; in de ne bom hotel, de be me ljudje poznale, qastile in po nespametnem lubile, ker vse eden drugzega golefajo, ktere brez tebe kej porednega hoqejo ale lubajo. Naj se me noben qløvek s' perlizevanem ale s' hlinenem ne perkupuje, ampak daj, de modro vse od sebe odganam, in le ka tebe zve-

liqavno obračam, in de neč, bode ve
človeke bode ve kake druge stvar, ne
čislam in ne ljubem, zrazen kar je tvoji-
ga, in za kar je stvarjeno.

---

5. M o l i t e v

za poterpečlívost ve britkoste in ve
stiske serhá.

1. Lubezníve Gospod Bog, moj
svete Oče, nésem vréden tvoje to-
lačbe in tvojiga obiskana, ampak o-
straga strahavana in tepena s' wibo.
Zaslúčil sem terpéte veliko tečav in
mnoge britkoste, ker sem silno grá-
wil, in te za tolekau dobrot nehva-
lečen bil. Nésem vréden, kakor dru-
ge dobre verne in pobočne bratje
za bōčjime tolačbame potolačen bitz,
in med nebōwke gostníke wtéte se.

Pa prosem, svete Oče, sladke in
lubezníve Gospod, store me vsaj kte-
rega nar manwega svōjih domačeh

služabnikov, de bom vsaj njih zadnje
 pévati, kterih stopin kuševate né-
 sam vréden. Naj imajo oni obilno ve-
 línih toláeb, ke jih posebno lubau
 in qasti; mene pa nar manjemu in
 nesrečnemu bode zalo in perjetno, de
 me ze bolečinama in mnogema zoper-
 nostma tepste ne perzanawau.

2. Daj poterpežlívost, luba Go-
 spod, in bode me vsaka stiska in britkost
 bol kakor vse toláebe luba in perjetna.
 In vse to naj posebno ve tvojo qast
 tarpím in rad imam, ne pa ve po-
 množene svojiga dobička, ale pa iz
 upana večega plačila.

Moj nar veče dobiček bode, ve
 tvojo qast volno tarpéte, in želéte do
 čistega zanačevate se in pod ney po-
 nižate, in vsem ludém záés podvréče
 in poniženo ve pokorčeno data se.

Daj me ve serje, o nar vikwe
 resníja, moj Bog, večna luč, de bom
 sam sebe ney, de se zanačujem, in
 na tém svéte kakor ptujja ve prepo-

vade, revnega, in vse ugovéške to-
laæbe nevrédnega mislam, in zrazen
tebe upana in tolaæbe nekjer ne ujem,
ampak se na zemle kakor martvega in
svétu pokopanega zdim, uiger spomín
je uæe zdavnej minúl, in me né dru-
zega sléda, kakor majhno prahú vs
grobe, skritega pod zemló.

Daj me večna modrost Očetova,
to večkrat zvésto premišlevate, in
moje posledné račí védno pred oymí
iméte, ke perhodne sôdbe perprav-
late se, in tvoje obliuje s' prôwnamæ
in ze jokam prehitéte.

---

6. M o l i t e v

za spoznanje in naslédvane nar vik-
wæga æivlana.

1. Gospod Jezus Kristus, prava,
večna, nespremenlíva luç, ke se raz-
svetlit tamo ugovéške nevédnoste vs
jeço téga svetá peruel, de se nam pot

ve deæelo veune svetlobe pokazal, kjer svetem angelnam védno pričejoč brez pomankana svétew, usliwa molitve moje nizkoste, in vlíj me ve sarje obilno gnado tiste bœæje luçe, ktero se svétu oznanavál, in vseim narodam po rjéle zemle oznanavata zapovédal, de spoznam ve ptuji deæele tvoj pot, de neqímarnoste svetá zapustím in telesne skerbí zamétam pa za tvojo, svøjiga stvarneka in odrewnika, lubeznejo do zadne ure svøjiga æivlena ve vse revnoste in poniæenoste, ve poterpeælivoste in ve stanovitnem upane, ve vere, ve nadjane in lubezne, ve tréznoste, qistoste in popolnoma pokorjane hodem; zakaj tí se æivlene in luq vse svetoste, ke se po pote qednoste pred menoj hødil, de se me ke spoznanu resniqe parpelal, ke sam bil ve tolakan zmot in gréhov zakopan.

Samega sebe se me ve izgled æivlena dal, de, ako se me kaqega svetni-

ka posnemate ne luba, se ma vsaj tebe svojiga Bogá naslédvate ne toææ. In de se ma to nemogoçe ne bo zdé-
lo, sa ma veliko tavæant svetnikov va izgled zapustil, ke so te takó pridno posnemate.

2. Daj ma tadej, lubezníva Je-
zus, goreçnost svojiga duhá; uæge va mene õgan, ke sa ga na svét पर्ने-
sel, de vse çasno zaneçújem, in sa-
mo teba æivéte æelim, sa le teba do-
pasta पर्ज़adévam, in se iz lubezne do
tebe ne bojím od ludí zaneçevan in
ve nemar puçen bite. Bode ti moje
vesele, sladkost moji duæe; bode पर्
mene in jez पर् teba; neç svetá pa nè
पर् nama. Bode moj uçenik in moj
svétnak, moj nauk in moja modrost.

3a teboj hode ne bom mogel zaj-
te; va té védno gledáje ma zapelíval
besedí ne bo mar. Vsako terplene ma
bode majhno zavol tebe, vsaka zoper-
nost lahka, vsaka teæa prenaulíva. Tvo-
ja lubezan naj ma to storí, ke dáje,

de vse premagamo. Boda pa tudi po-
nižnost va serija, ke vse dopolniva
ména, de né ve ney vrédnega storila.

3. Tí se moje upane in spolnevava
mojih æel; tí moj pouitek in svetlo-
ba mojemu seriju, ke jih, ktera va
te zaupajo, nekole ne zapusti, ako
ravno jih nékaj časa va skušnava pu-
sti, de se bol spoznajo, in se spom-
najo, de brez tebe ney ne zamorejo.

O edína, preluba Jezus! ne pu-
šaj me brez tolačebe va ptujena téga
svatá, ampak ravnaj za mano kakor te
je lubo, in se obljubil, de gre, in o
pravem čase spet ke meni pride, dok-
ler bo skušne končan ne bo, in me
ke sebe ne vzame va svojo večno
čast, kjer æiví in kraluje Bog od
vékome do vékome. Amen.

---

7. M o l i t e v.

Pozdravlate našega Gospoda Jezusa
Kristusa.

Pozdravljen bude Gospod Jezus Kri-

stus, kral svetih angelov, komur so podložne vse nebeske moči; kterega Kerube in Serafe molejo, hvalejo, častujejo vékome in vékome.

Pozdravljen bode Gospod Jezus Kristus, prave Mesija, in svetnik čez vse svetnike, poslan od Očeta na ta svet; kterega so vse svete od začetka svetá čakale, kterega so patrijarhi videti silno želéle, kterega so preroké ve mnogem prerokavane napovedevale.

Pozdravljen bode Gospod Jezus Kristus, stvarnek in odrešenik vloškega rodú, kterega so apostolna in evangelista svétu ožnanévale, in narode učile poznate pravega božjiga Sinú, ka se je bil za nas vložil, je za nas trpel in od smerte vstal, in s' častitljivima znamenjima in čude sveto cerkev po svete razširil.

Pozdravljen bode Gospod Jezus Kristus, nar močnejše varh in nar zvestejše pomočnik svetnikov, kterega so častitlivi marterniki zanečeváje po-

svatne slasti, zanačeváje tudz telesno terplene vz tečavah svetega terplena posnemala, in se za vero stanovitno umorita dala.

Pozdravljen bodz Gospod Jezus Kristus, nar vikuz maunek in pravz vikuz duhovzen in večne pastir, kterega so maunke in služabneke, učeniķe in spoznevaviķe, ze živlenem, ze ukam in s' uednostme počastile; kterega so meniķe in pučavneke grede na ozkem in ostram potz iz uélega ser-
 ηá pobožno lubile.

Pozdravljen bodz Gospod Jezus Kristus, ženzen devin, tolačba vdov, upane sarot, parbevalačje zapučenih, vesele žalostnih, večno zveličane vernih, in prostorno zavétje vseh ka teba partekoučih, za kteram s' posebno lepoto čistoste nezmerne družeba devin gre, in nose neomadčevan véneč svøje nedolčenosti.

Pozdravljen bodz Gospod Jezus Kristus, luč svetá, studenčič živlena,

rāj duwe, vesele serijá, dajavari milo-
ste, in povračevavari nedolženoste, v
kterem je skrito vse bogastvo božje
modroste in védnoste; kterega poznata
se prave živéte, kteremu slučite se
prave kralovate, kterega enkrat vidate
se prave vsega naučite se, kterega an-
gelne vidate hrepene, in so gledáje
ga védno novah vel polne. Tebe bude
hvala, tebe čast, tebe zahvalene že
Očetam in svetam Duham vékome
in vékome. Amen.

Enajste bukve

Т о м а х а К е м р у а н а .

L I S T 2.

I. L i s t .

Opominjavane ke bolwanu ve duha.

Prelube brat! rad te podelim, ce me svojimu revnemu hlapnu Gospodkej dobrega pove. Jez sam uboze in berau; pa upam, de bo Gospod zame skerbel; pa tude zate. Zatorej prosam negovo dobroto, de be imela vkupej dar od obilnosti negove mize.

Ze grozno sladkam nebcem kruham je perwel dans Gospod svojimu berau naprote. Silno perjetna in perjazna beseda je ve mojih uwesah ostala. Skrivno razodene je bilo namreu brano, in od mnogeh tolekuneh skrivnost teh bukev sem ohranil majh-

no verstíno. Veliko ne morem ohra-
nite, in veliko me je pretemnega.

Gospod je dal, de se je kratka,
perjetna besédaņa møjiga serņa per-
jela. O de ba me tude dal, de ba
moj um razsvatlila! zakaj če je tude
kej duhovnemu serņu lahko uméte,
ostane vendar mesenemu skrito.

Torej ta hočem téga darú kaj po-
delite; ker pötle sva zvezana perjañla,
če sva ve Kristuse enañeh misel, ena-
ñeh želá in enañega hrepenena.

Nagne svoje uhó in posluwaj skerb-
no, kakó perjetna beséda je: »Kdor
ima uwesa, posluwaj, prave, kaj duh
ñerkvam govori: kdor bo premagal,
nemu bom skrit nebewk krah dal, in
kamen mu bom dal, in na kamne no-
vo ime, kterega drug nobeden ne vé,
kakor le tiste, kdor ga prejme.»

Brat! sliwew nebewke glas? Bog
hotel, de ba ga tude znotrane uwesa
sliwale, in de ba negovo krepost obyuti-
le! Æiya beséda je, in vrédno veravata jo.

O nebeška beséda, ke od ney posvetnega ne govori! Če je mesó ne more zapopaste, naj jo duh zapopade, ker je ta beséda polna duhá: »Beséde, prave, ke jih jez govorim, so duh in živlene. Duh da živlene; mesó ne za ney.»

Mesén, zunan, razmiwlen in prevzetan qlovek namreay ne umé skrivnost nebeškaga razodena, po spriuvane svetega Pavla, ke prave: »Kevinske qlovek ne zapopade duhovnih, boæjih reayí; zakaj neumnost mu je, in ne more uméte, ker se mora po duha sodite,» in spoznate. Duhovnamu qloveku tadej govori, ke ve duha telesne déla krotí, in svét qerte, in hudobne hudiqeve naklepe sovraæe. Tém, ke imajo pervino duhá, ne more bite neznano, kaj je ta skrite nebeške krah; ker ga bol po vxitke, kakor po brane in ze uwee poznajo.

Pa ljubem otrokam, ktere Bogú Oqetu iz ljubezne sluæajo, ktere se

védno le nemu dopaste in njegove časti iskate perzadévajo, daje nebeške krah.

In če se ne zavzameš, poméne nebeške krah mano ala znotrane srčno vesele, ala potolašek svetnikov v tém živlenu. Práv je tedej rečeno: »Kdor bo premagal, nemu bom dal skrit nebešk krah (mano)». Kdor telesno vesele zanéjuje, nemu bom duhovno dal; kdor pozemelske in zunane dobrote stude, nemu bom nebeške in znotrane pokazal, kterih vrédnost vse drugo vesele preseže. Tuda take in tolekune so, de jih né nobeden vréden poznate, ktere se prej né učil praznega in neč vrédnega vesela sovrašite; ker je pisano: »Neumen človek ne bo spoznal, in bedak téga ne bo razumel.»

Dobro pa bo bol razložite, kakó de se je tréba s' pregréhame bojvate, in hudobne navade premagavate.

Kakor je nékadej Bog Izraelnam ve pučave mano iz nebes povilal, ta-

kó daje tude zdej svojim duhovnem otrokam gnado znotrane tolaæbe zopar skuwnave. Takó dolgo so Izraelne tisto jéd væivale, dokler ve oblublenu deæelo néso perula; in takó dolgo imajo tude ptujne izvolene na svêta krah æivlena in nauk, dokler telesa ne odloæe, in ve deæelo æivah ne pridejo. Ko so pa une zaçele sad oblublenu deæele jêste, je mana nehála; in ko bodo sveta ve çast veçnega zveliyana vzeta, ne bodo pøtle ney veç po nave duhovne hrane potrebevale.

Pa vander le ob enem kruha æivangelne in ljudje, duwe ve çaste, popotneke ve miloste. Ale nékaj me je posebno æal: to, de se jih je veliko pomankana mane samah sebe krivah; in veliko jih je tude, ke jo po navade væivajo, de so æe ob slaj perula. Odkod je ta suhota in grenkoba vavahust, çe ne od tod, ker ste se ke revnemu in slabemu posvetnemu veseluispet varnila?

Spomnate se svojiga izhoda iz Egipta; hranite tista veleka Gospodova dan védno va spomína.

Gotovo, boæja roka je bila za vama, sajer ba beli med svétam ostale. Kjé je zdé tista duh, tista prva pridnost, tista tardna sklep, tista zvésta obluba, tista lubèzan, moyna kakor smart! Nékako za oroæjem opasane ste ule iz svatá, ko ste oblubile vse zoparnosta, teæave in zanaçevane déla stanovitno prenaivate. In pa za veseljem ste perula do boæjiga hriba Horeba posluvat postave æivlena in svetoste; ste opominevane starah rade posluvate in po nem poboæno æivéta oblubile.

Zakaj ste se tadej pota naveliqala? Zakaj per butarah sedate in britko zdihujete? Zavolo toleko çasa in lét ba mogla sadú oblublene deæele, grozdja in ælahtneh jabelk æe drugam per-nesta in dajate, in lejte, we vam mane manka.

Spreobarnite se nespoultlive otro-
ne; zakaj če se tude s' telesam néste
va svét povernile, je vander serne va
mnogo posvetno poæelene zapleteno.

Joj! veliko jih va duha gre iz
Egipta, gredó skoze redeče morje,
hodajo po puçave, prenavajo svete
votor in negove posode, in vander ne
pridejo va oblubleno deæelo. Skore
vse se jim zgodí, kar se je Izraelnam,
ka so nad Mozesam godernale, in se
kesale, de so iz Egipta wle. Takó jih
je tude veliko denavne dan, de so
svét zapustile, se od starwev in perjat-
lov loçile, svoje stare gréhe objokuje-
jo, meseno poæelene sovraæejo, na
novo po napelevane svojih učenikov
æive, imajo æivlene Jezusa Kristusa
kriæanega pred oumí, in Gospodov
jarm rade va pokorçane in va zataje-
vane samoga sebe nosejo; takó de so
vse volne in pridne va déle in va po-
sta; krotke, kedar jih svare, ponizne
par zanaçevane in per nizkeh délah,

poterpeælive, kedar jila krégajo, in stanovitna per vseh zoparnosteh in per zaneuvana: ale ta pridnost ne terpi dolgo per vseh.

Nékej uasa namruy po svojim izhoda, to je, po svojim spreobarnena, néso veu takó pridna in skerbni va svojim bolwana, toré zajdejo ve mnoge skuwnave in strastne bolézna; takó de je nekteram æal, de so zauele; nektere pa se mislejo in iujejo varnita.

Druga pa, ue tude ostanejo, sqa sama in iz navade po oslovo tovor in breme nosejo, ker imajo majhno pobœnost in malo vesela do tistega déla, kterega so se nauqila; dolgočasno in teævno jim je vse, ker mane né-majo. Nebesa se jim zde brønaste, zemla æelézna, ker ne znajo ne nebevkah raqi premiulevate, ne nive svojiga serija s' uednostma in s' svetem djanem obdelevate.

Pravejo pa vander, ker be rada pobœna beli, in be rada uednosta

iméle , pravejo , de ba rada svoje straste premagala. Pa kaj pomaga le hotéte , če se ne stori?

Morate perzadévate se , in nato-ro persilate po besédah Gospodovih : » Nebesko kraljestvo silo terpi , in le silne ga zadobe ». Sile je tréba , in véste , de svetnike néso s' praznevanem in spanem boæjiga kraljestva zasluæila.

Dokle odlawate , in zakaj se ne vzdignate nad svoje straste , de ued-noste zadobete , in de boste mnogih tolaæb vrédne?

Če bol odlawate , hujše bo , in brez truda in terplena ne boste sreçnega pokoja nikdar dosegle.

Prositate , in boste dobile ; iujite in boste najdlé , terkajte in se vam bo odparlo. Lenoba in zanikernost vas zaderæujete ; pa zoper te se prej vzdignate , in vojskujte se za Bogá.

Zakaj svoje bolwane ve nemar puçjate ? Sej bo le vau dobiqek , in vam ka miru vau trud.

Sveto pismo prave: Majhno sem
délal, in velik pokoj najdel.

Pa boste morebite odgovorile: Kdo
se bo zmirej s' hudobijama in strastma
vojskeval! Veliko jih je, in se skoré
ne dajo ukrotiti, kdo more tolekuno
nadležnost prestati!

Posluhajte, neverneke in puntarji,
mehkuene vojake in léne hlapne: Le
na terplene gledate, in boj premiulu-
jete, na plačilo pa in na premago za-
kaj ne mislate? In koga je vse ter-
plene proti veunamu pokoju? in ko-
ga kratko urjene proti veselu dobre-
vesti? O ko bi začele, in junawko in
popolnoma sklenile premgate ale pa
umréte, gotovo bi (za boæjo pomoçjo)
spoznale, de je lahko, kar se vam
zdej nepremagljivo zdí.

Teæko je bil ktere kedaj takó hu-
doben, de bi s' perzadevanem in s'
stanovitnostjo ve dobrem qednost ne
bil zadobil.

Se vam teæko zdí svoje strasta

ukrotite; ale če jih ne ukrotate, ne boste nekole pravega mirú seriju zado- bile. Ko bodo druge za Bogam ve po- boænosta in ve dobrem míre, boste vi æalostne, otoæna in ve stude od zu- nej in od znotrej.

Nekole ne boste brez skerbe in zarés vesela, če svoje telesnosti ne krotatè. In če vas poboænost svetnikov in svetost veliko poboænah ney ne ga- ne, naj vas vsaj vava prevelika revuæ- na in sklep bœæje praviqe strave. Na- kopaval bom nad ne hudo, in svoje pwiqe bom ve ne postrélal, prave. La- kote bojo ginela, in ptiqe jih bodo gardo æarle.

Te beséde so dostz ostre, in Bog hotel, de ba vas stare gréuneke spre- obarnile, de ba se prenovila in pridna postala, de ba qedale bolve in vesce- leve dosegle oblube svetega Duhá. Kdor bo premagal, prave, nemu bom dal skrit nebewk krah.

Çe hoqete, in če posluvate, bo-

Uže se vsaj moljate ob kraviņa, ker je umno ve hudem čase moljate.

Kdor hoče premagati, naj se da drugim premagati.

Misle na plačilo, ne pa na kreviņo, in kakó ba belo moče zoparnaka ozdravete (poboljate), ne pa mu nasproti iz sarditosti, kakor mu gre, odgovorite.

Če un ne odpusti, odpusti ti, ker je bolj kriv tiste, ktere se nad drugim jezí, kakor pa tiste, ktere jeznega poterpi.

Slabe se kmale potonejo, nepoterpeljive se kmale ujeze in druge dolže. Bode tedej tí rad obdolžen, de bow pred Bogam nedolžen.

Zaupa sam per sebe, in takó bow tude lahko druge zdravel.

Posluvaj pa, ktere méneš, de se sardiš nad gréhe drugih, in se jezíš, če rés gréhe velà.

Kakó práv in umno ba délal, ko ba se tude nad svojo jezo sardil,

in kar nad družem svaríw, prej nad seboj pobolwal.

Ko se tedej nad gréha družah jezíw, kaj pomaga iz očesa tvojjiga brata pezdír vzete, svoje nepoterpeklivosti pa ne premagate?

Ale se te morebite ne zdí pezdír, ampak bruno gréh unega? Varej, de prederzno za bruno ne sodew, kar pred Bogam we morebite pezdír né. Ne varjeme preveč svoji sodbé, ker se uľovak, ne Bog.

Pa bode majhno alé veliko, bolwe je, de zmirej sam sebe premiulújew, ker se tude tí gréwnék, in zdravja potrebujew. Česar tedej druge sodew, ve tistem sam sebe obsojujew, ker ravno tisto délaw.

Kaj me pomaga koga ze besédame ozdravlate, sam ve svojih napakah a ostate?

Blagor mu, kteremu moja hudobíja ke dobremu pomaga, ale gorjè mene, ke svoje zveličane ve nemar pučam!

Druge nepremiuleno svarite, ale se nad nima prevéu vneta, ale pa svarjena ne moúe odlawate, dokler se jeza ve krotkost in grenka sarditost ve lubezan ne spreoberne, né znamne pohlevnosti serhá.

Morebite bow potle videl, de né takó kriv, kterega se svaril; in ga bow we le izgovarjal, nad kterem se se prej takó beræ togofil.

Pa tude svoji hudobii práv perpiweu, de majukne kreviuane nése mogel poterpéte, in obæaluj tude bol prezlo svarjene, kakor negov gréh.

Sram te tadej bode, de se nése we nauqil majhneh pregréwkov bliwnaga poterpéte, ke hoúew, de ba s' tvøjime vsakdanema slabostme druge poterplene iméla.

Žakaj nése tadej drugamu ravno takó usmilén, kakor æeliu de ba teba druge beli?

Pojde sam ve se, in boj se, de se ze jezo in ze nepoterpeælivostjo we

bol ne pregrawiw, kakor tvoj bližem s' svojim gréham. On je morebita svoj gréh objokeval, kakor hitro ga je spoznal, in se ga je vprihodno varvata sklenil; tí pa nepoterpeæliwari in nemilwawari svojiga gréha ne vidaw in ne objokujew. On te ve svojim serne we prenej luba, in od tebe ney hudega ne misle, ampak se bol ponizuje, in tebe mem sebe praviqnega wega déla.

Glej tadej, de una, ke ga gréwnaka mislew, ve bawjim kralestve pred teboj ne bo; tí pa, ke se praviqnega délaw, prevzetnemu farizeju enak nobow, ke je bil zavol svoje prevzetnosti od Gospoda zaveræen mem poniznosti oqitnega gréwnaka.

Lej, nekóleko se æe sliwal, pre-luba! kakó moraw sam sebe premagvata, in se nad svojima lastnema pregréhama serdite.

Skarbe tadej qedale bol pobol-

vate se, in zmirej bol pregrévne navade opuštate.

Pa kakor lenoba pregréhe redí in uednoste zgubla, takó pridnost vsako zastarano hudobíjo odpravla in premaga. Zakaj če je tude boj od koneta teak, pa ko bow videl sovraeneke uedale bol omagavate, te bo upane sreynega koneta veselilo.

To nam je nar bol na pote, ker nemamo serija natore junawko lotite se.

O koleko se ljudje perzadenejo za uasen dobiček, in mí se za veyno ulenamo! Ladnik se podá na morje, kupceváven obhode deeele, vojvak nose vojno oroeje, kmet orje pole, in brez truda se blagó in uast ne zadobí, kakó tedej mí uednoste brez velike skarbí zadobite mislemo?

Dnes kaj začete, in jutra nekóleko perdjate, in takó od dne do dne uednost s' uednostjo, sklep s' skelpam strinate, to déla popolnoma do-

braga, pobožnaga, čistaga, svetaga, bogaboječega, Bogu ljubega, in ljudem perjetnega človeka.

Tako zasluže človek novo ime na kamen zapisano, in se ve sarije béle, ker pregréhe taptá, in velikrat væiva vesele bõæje perjaznostè, kterega mesenz in lénz ne poznajo.

Premišlujmo tedej pridno to verstíno zoper gardo lenõbo, de se samí sebe in svõje brate ve duhz bolwate vnamemo, in svõje hudobíje ozdravljamo, in de se darovz nebeukah učnost ve nas mnoæzjo. Zakaj svete Duh æel svõjih zvéstah bojvavŋov ne puští nespolmenah, ke jih, de naj se mowko vojskujejo, ze letéma besédama opomina rekoč: »Kdor bo premagal, nemu bom dal skrit nebeuk krah.»

2. L i s t.

Od varvana samega sebe.

Moj ve Kristuse prežube brat !
glej de varno popotvaw, ker so hude
dneve. Velike varnosta je ve vseh be-
sedah in delah božjemu služabniku
tréba, Zakaj kdor né previdan ve svo-
jih rečéh, kmale rana, ale je pa ra-
nen; in poslednaja veliko škodo čuta,
kdorkole je od konja neskerben ale
pa prenágal.

Dolgo je tréba prevdarjate, pré-
den se kej storí, in večkrat se sam ve
se povernite, de človek brez svéta né,
kakor hudobno in neúmno ljudstvo,
ke ne obrača svojiga serná ve Bogá.

Preglej tadej prej vse, préden kej
storíu, in delaj vse le s' previdnostjo,
in ne méwaj se ve ptuje déla sam sebe
zamudevaje; ker né nobenega modrej-
waga od tistega, čiger duwa je védno
ve negovéh rokah.

Lubwaga bogastva in bolwaga bla-

gá néma qløvek na svéte kakor svøjo duwo, (qe práv premisle). Torej mora qute, in svøje duwe védno varevate, ker né neq bolwega od nenega zveliqana.

Zveliqane je ve pravéh qednostéh: prava qednost pa stude in sovraæe vso hudobijo.

Kolekor bol kdo hudobijo premaguje, toleko bol se qednostem bliæa. Kolekor bol je komu qednost vweq, toleko bol se mu gnuse nad neqednostjo.

Spoznate hudobijo veliko pomaga premagate jo.

Veliko jih zarés ne pozná svøjih napak; nekteze pa, qe jih tude spoznajo, veliko ne marajo; in qe tude marajo, vander kmale ouí odvernejo in pozabejo, kar so.

Nekar takó ne déljaj, prelube brat! ampak brane se védno hudobíi in napake; iwe zdravila in prose pomoqe od Bogá.

Posebno pa strastnem nagibam od
zavetka boja nasprotvaj; zakaj če bo
boj hujše, kaj bo storil reven ulovek?

Iz majhne reči pride dostokrat
velik nepoko, in iz ene besede veli-
ko besedi, in iz majhnega smahu ve-
lika razuzdanost.

Majhno osramotene naprave ne-
umnam in nepremišljenam tečeak ko-
nan in globoko rano.

Práv in umno tadej déla, kdor
vse per míre pustí, in sam sebe vare-
je, sode in ravná.

Kolekor bol kdo na druge gleda,
tolekan men sam sebe pregleđa.

Kdor hoče mír iméti, mora vs
Sijona prebivati. To je dobro ulové-
ku, ktera ne najde mirú na tém své-
te, de naj ke Bogu perteqe, in naj
čelí berže razvezan in per Kristuse
biti; ker se nobeden drug za nas
ne obnava, kakor le on, ka nas je
stvaril.

Ako čutaw, de se hudobije nad te
vzdigujejo, vzemæ zdravila, ktere véw,
de so ta dobre; in kar od drugih sli-
waw, premiwluj veçkrat, če ta po-
maga.

Vsak dan se moramo vojskavate,
ker imamo vsak dan skuwnáve; in ti-
ste né we premagan, ktere čute, de
se hudobna navada hoče povraçevate.
Vander pa naj æaluje, de we hudo-
bija va nem æiví, in de né we sam
sebe popolnoma umerl.

Védno naj çlovek zaupane po-
navla, desravno veçkrat pade. Po-
sébno se je tréba nad tiste hudobije
bol povzdigneta, ktere so bol teæavne,
in veçkrat pridejo.

Časa çlovéwko serne jeza, çasa
prevzetnost, çasa poæelene draæa in
silno vname. Pa ze branilam molitve,
ale pa s' serçnem zdihavanem, ale s'
klinjanem ve presveto Jezusovo ime je
tréba takem reçém naprote stopita, in

vz nebó se ozirate, od koder vsa po-
 moč pride. In vaše naj takó mola, ale
 enako: O dobrotleva Jezus, pomagaj
 me zdej. Nuj Gospod Bog, pride me
 na pomoč. Kaj bom jez revež brez
 tebe počel? Kakó vem začete, kakó
 končate, moj Bog?

Sam véw, kaj te je nar bol po-
 tréba, ker te téga vsakdana nadlega
 uči; kakó pa de zamorew premagata,
 te uči in bo učila gnada svetega Du-
 ha. Per nem tedej iče pomoče in
 svéta, in nega prošé za pokoj svoji-
 ga serhá.

Premisle sam sebe, kaj ve svojih
 délah ičew, kaj lubew, in kaj ne lu-
 bew. Kakorune so ulovéka xelc, tak
 je ułovek, stanoviten ale pa nestano-
 vitan.

Kdor veliko počelí, in hoče veli-
 ko iméte, kakó bo tak sam ve sebe
 zbran? Na vse strani se po svéte razgu-
 bí, in se vjame ve mréce posvatnih xcl.

Velikrat pridejo zmevnáve zavol
majhne račí, ke jo uľovak iméte æe-
lí. Kdor pa vse od sebe odgana,
in vse pustí kakor najde, imá dober
mír. Kdor se pa ve vsako račí vtiče,
in hoče veliko račí obravnate in ob-
gospodarite, se on sam rane in pogu-
bí. In ker hoče bite teækeh račí go-
spodár, né uľodo, ako svojih gospo-
darite ne zná.

O koléko se mu je we uqite, kar
ne vida! koléko mu we manka, in o
kakó deleq je we! Kaj se tadej hoče
ve družeh račí vtikate, in ve tisto,
kar popravete ne more? Ale kaj se ve
take račí méwate, kteréh mu neq mar-
né?

Kaj mene téga mar? praveu. To,
de le sam zase skerba, in vse drugo
deleq od sebe zaverze. Ve take skerba
bow sam sebe najdel in obvaroval, in
se nar bol bolwal. Bow veqdel brez
natolqevana in nejevole, in te bo ve

drugeh reči vtikata se, in jih vladate malo mar.

Luba brat! Bog te obvaraj vsaga
hudega: obvaraj Gospod tvojo dušo.
Amen.

---

3. L i s t.

Poterjene va poboženosta.

Preluba! prejmi mo iz božjih rok,
karkoli nam Bog poule. Zakaj neč se
na svete brez pravičnega in gotovega per-
pučenja ne zgoti. In zatorej skerbimo
svoje serne in svoje misle Bogu podvré-
če, de, ko bo navo poniženost in po-
terpečlívost videl, nave čele práv
oberne.

Uklonimo se negovemu presveta-
mu in prečastitlavemu imenu, ker smo
prah; in mislamo, kolakuno, in kak-
vne vrednoste je, de se Bog kterokrat
nas spomna. Va té ponižene nanitva
samaga sebe in obtóæbe svojih gré.

nov, in spoznane praviqne boæje
 sodbe, (ke je veqdél skrita, pa vselej
 praviqna), iméjmo zaupane va Bogá in
 zanesimo se van, in prosímo ga po-
 gostem, in tude družeh práv iz sarná
 prosímo, de za nas prosajo, de nam
 negova neskonqna lubezen nawo rév-
 uano in britkost tolekuneh skuwnav
 milostavo odloæí.

Pa tude zató nad seboj ne ob-
 upajmo, ako veliko nasprotnega quta-
 mo in terpamo, in smo veqkrat, ka-
 kor hoyemo, in hujæ, kakor druga
 skuwane; ale pa ako smo nestanovitne
 in takó malo terpéte zamoremo; ale
 ako tolekrat pademo in pouase vstaja-
 mo; ale pa ako videmo, de smo takó
 nepoboæne in mlayne, in malo ve-
 sela in æel do qednost in do Bogá
 qutamo.

Vse take raqí se dobram perme-
 rajo, in so nelo velikrat nar veqe svet-
 nika kej tanega skusele.

Ko tedej vutemo, de nas tolekrat ve æaloste take britkoste obhajajo, reñimo ponizeno Gospodu: Gospod Bog, če nésam vréden, in če teba né dopadljivo me rewita od stiske serná, daj me vsaj, de poterpim, in zoper tvojo wibo, s' ktero me tepew, ne godernám. Zakaj dobro se spomnem, kar se ve tvoji ñerkve pøje: „ S' kladevam in ze otesevanjem uglajene kamne ”; in de je van (ve nebewke Jeruzalem) vsak pelán, ktere je tukej na svéte za Kristusa stiske terpel. Torej prosem, de me vselej ve oqiujevane obernew, in de me uqiw iméte za znamne miloste, ne pa za preklestvo, za ktere dolg kole to terpím.

Takó se moramo Bogú iz vsega serná zroqite, in bol ve negovo dobroto zaupata, kakor se upamo prosíte. Negove stvarí smo, in on ima skerb za nas.

On, ke nas je pokliqjal, bo nam tude

pomagal, in ve to skuwnavo veyno
varaval, de se ne bomo hotle vese-
lite s' tém svétam, ne po varokam
pote, po kterem jih veliko hode, spet
hodite.

Opomínam te, posluwaj sveto
pismo. Houew za Kristusam ala za
svétam hodite? Verejew bol apostel-
nu, ala modrejanu? Kristus prave:
» Pojdete skoze ozke vrata, ka pelájo
ve æivlene ». In: » Vzemite nase moj
jarm, in uqite se od mene, ker sam
kroták in iz serŋa poniæn ». Apostel
prave: » Ne ravnajte se po tém svéta:
in qe boste po mese æivéle, boste u-
merle. Naj vas nobedan ne zapelá s'
prazneme besédame. Ktere so Kristu-
sove, so svoje mesó kriæale s' pregré-
hame in s' poæelenem red. Jez sam
s' Kristusam kriæan. Jez rane Gospoda
Jezusa na svojim æivote nosam. Mene
je svét kriæan, in jez svétu. Vse ma ve-
lá kakor gnoj, de le Kristusa zadobim ».

To so apostolske beséde; ale per modrejaneh in posvatneih umnekeh taneh ne najdeu. In deseravno so nekerete ajdje hvalile zanęevane bogastva, in slaste studela, in mihi nauk jih veliko we dan denawne perporoęa: vander od Kristusa néso neę védele, in unaga tude néso iz lubęzne do veęnega æivlena délala, ampak so ve svojih mislehi zaula. In vse, ménam (ęe se ne motem), be rada s' Kristusam beli, in ke negovemu ljudstvu se wtéle; ale malo jih hoęe Kristusovo æivlene posnemate.

Tude pravejo, de hudięa sovraęajo, in de po negovah stopnah noęejo hodite; pa malo jih je, de be svojiga æivlena po posvatnam djane neravnale in se mesęnega poęelena zderęale; ter pokaęejo, de jih je veliko negovah perjatlov.

Déla pokaęejo, ęegav hlapę de je kdo.

Torej prave Kristus : » Kdor za me-
 noj hode , ne hode ve teme , ampak ima
 luq æivlena. Zató sem perwel na svét ,
 de slépe spregledajo , in videjoue osle-
 pe. » Kakor de be rekel : Jez sem se
 ponizen in ubog na svéte ludém per-
 kazal , de naj bodo po mojim izgledu
 priproste in ponizne , in de boæje dé-
 la spoznajo in nebeuke quda , de vere-
 jejo mene. In ktere samí sebe poznajo ,
 de so gréwnke , zaneqlive in takó re-
 kou slépe in neumne , bojo vrédne po
 moji gnadu razsvetlene bite , in takó
 bodo ve poboæne ponizenoste zapo-
 padle , kar prevzetne in samí sebe mo-
 dre ne morejo zapopaste , in torej ve
 sarqne slepote in ve neumneh misleh
 ostanejo , ter ménejo , de je nih nauk
 rasniqnawe , moj pa ne zaneslev in své-
 tu nevaren.

Kakor so nékadej Judje Kristusa
 priqejouega ve telese zaneqevale , takó
 jih ga tuda zdej veliko mesenah ludú

zanečúje , in ve slapote , gorje jim !
ostanejo. Raji sebe , kakor evangelju
vérejejo ; in mesu raji slušeejo , kakor
pa Bogú. Zatorej se tukej dolzega in
slastnega æivlena æele , ve nebó pa
gledate ne marajo , in kakó baræ bo-
do iz téga æivlena izmaknena , ne
zmislejo.

Če to premislew , bow namreč
spoznal , de je bolwe za poniženem ,
križanem Bogam , ka je za nas ter-
pel , hodite , in de nam gre po pra-
viŋe ænim tarpéte , in od starwev in
parjatlev na svéte zapučenem bite.

Ostane tadej per Boga , ka te je
pokliŋal , in ne odstopa od negove
lubezne , ampak pojde na dervó kri-
ža , de od ondot videw Jezusa popot-
vate , in pot ve večno æivlene per-
pravlate. To je pot , prave prerok ,
hodite po nem. Naw pot je pot
križa , pot izvolenah , pot malokte-
rah , grenak pot , pa pot æivlena in

zveličana, kratak in raven pot, pot truda in popolnamaste. Pot križa, pravam, je, pa pelá ve čast, ve wirjavo, ve nebeško kraljestvo, ve zbor veliko tavæent angelov, ve neizrečeno in neskončno vesele, ve dolgo to æivlena vékome vékome, ke æelnemu konju vsah væitkov, in kar serne æelí, ke gotovemu pokoju in míru, ve perjetnost in nar žalve vesele, ktero se ve kratke verstiže, ke se ve praznek svetega križa pøje, lepó popisuje takó: » Hlapne križa križe hvalite; kter' so križa rés vesele, nim æivlena dar delí ».

Ker je belo tadej Kristusovo æivlene križe, mora tude kristjana æivlene križe bite, in tolekan bol duhovnov, in vsah bøæjih sluæabnikov.

Brez križa né zveličana, in brez križa se ve Kristusovo kraljestvo ne pride. » Mogel je Kristus terpéte, in od mertveh vstate, in takó ve svojo

qast ite". Če družega pota išjemo, se golefamo in ve pogublene zajdemo. Če bomo pred križem bežale, bomo ve brez en gorcuje smole in gorcuje ga ævepla zabredla.

Če svoj križ veqnemu terplenu parmeremo, je nav križ prekratkoča-sen. Nav trud, ke bo za veqnam pokojem obdarvan, je silno majhen.

Svojo lastno volo premagevate je rés križ, de ga morebite né veqega. Ale kdo bo pa ve pakle tude ve nar manveh reučéh po svoji vole imel, kjer bo mogel terpéte, kar noče, in kar be rad, ne bo nekole dosegel? » Sin! spomne se, prave, de se dobro imel ve svojim æivlene, Lanar pa hudó". Se jedel in pil, in preset bil. Bolue in meuji obléko se se izvölil, in se liupal. Se se smejal, pél, in veselo poskakeval, in nése svojimu serñu nobene sláste kratel, ampak vse imel, kar se počelel. In to se ménil,

de je tvoj dél, in tvoje kraléstvo, in tvoja qast; Lanara pa se nése neq spomnəl, kakó reven je bil, kolékan je tarpel, in kakó zelo je bolán bil. Spomne se tadej, sin! de se dobro imel ve svojim æivléné, Lanar pa hudo. Zdej pa je on razveselén, tí pa se jecen. On je imel kriæ, dokler je æivel, in je nekoléko qasa tarpel; tí pa se, dokler se æivel, nebesa na svéte imel, in ba bil rad we dale ve slastéh æivel. Zdej pa on ne tarpí ne na duwe ne na telesé, ampak se ve sreçnem pokoji veselí; tí pa imaw zdej æe terplene na duwe, in bow potlej ze duwo in s' telesam ke veçnemu terplenu obsojen.

To premiwluj per svoih skuwnavah, in bo ze bœæjo pomoujo nehálanih sila; ker se ogen ze ognem premaguje in terpeæ ze veçnem terpeæem pomanwa.

Ostane tadej onde, kjer se se izvolil bite, in daræe se branila poterpeæ-

lívosta zoper silo skušnav; izbere se rajve umréta, kakor nadleænoste stara rega sovraænaka vdata se. » Kdor bo premagal (prave svete Duh), nega bom steber naredil ve raji svojiga Bogá, in bom nan ime svojiga Oçeta zapisal, in ime novega mesta Jeruzalema ».

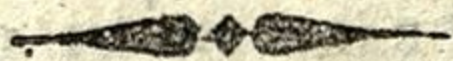
Verh téga glej tude izgledé svetnikov, in se njihovem prouanam pridno perporouj. Premisle, kolekan so svetnike za veyno æivlene tarpéle, ve kterem zdej s' Kristusam vékome veselo kralujejo. Kolekor bol so beli na svéte revne in zanaçevane, toleko çastilevwe in imenítnewe se zdej ve nebesah svétejo.

Iz lubezna do Kristusa te bode tedej, tvøjimu serju nizak kráj in stavédno bol vweç in perjetan, ker je neçimarnost ve tém æivlene skazavate se. Ve kolekor nižjim in ponizænewam stane je kdo, toleko gotovwa veçdél dobro déla, in kar ima, loæe ohrane.

Če so druge pred name, kaj nam
zató? Modímo za Jezusam poniženo in
priprosto, in ne marajmo za člove-
ko nečimernost. Bodemo rade zavol
Kristusa neumne, nečlakitne in slabe:
zavol tega rade zanečevane in zadne.
» Jez sem, prave, červ, in ne člo-
vek, zasramevane od ljudi in zaneč-
evane od ljudstva ».

Ktera čast je veče, kakor s' Kri-
stusam križna hvalite se? katero veselje
za serije veče, kakor živo podobo
križanega Kristusa nosite? » Bode ta-
dej terden in močan, in ne boj se;
ker jez sem s' teboj, de te bom otel »,
prave Gospod.

Iz usmilena do tebe sem govoril
kakor bolnik bolniku, de oba enako
ve Gospode razveselena po nem in ve
nem močna postaneva. Amen.

4. L i s t.

Od spreobrnena in stanovitnosti
ve dobrem.

Lube brat! preseruno sam s' te-
boj vesel, de se kraj najdal Bogu slu-
zite. Bog bode zato vekome hvalen,
ke te je ve svojo sveto sluzbo po-
klinjal.

Spoznam, de je ta poklen bozi
dar; ker te ne po tvojim zasluzene
temu po svoji milosti iz svetovih
neujimernost potegnil, in ve izvoleno
druzbo perpelal, kjer sliwew, in tu-
de za oymí videw, kakó mu lahko
sluzew.

Koleko bogateh, imenitneh in mo-
gouneh, koleko modrah, ujenah in
sloveyah mladéncev se na svete sam
ter tje gone, in se hudičevoga jarma
ne morejo znebite, in tistega duha ne
nemajo, de be se svetu odpovídala.

O neujimernost vseh neujimernost,
svét lubite, za boze reči pa malo

marate! Čas bo parvel, in kmala bo
tukej, de bo vsega posvetnega in me-
senega vesela naglo konen; takrat bo-
do, če tude nerade, svét zapustile, ka
zdej negovam ovabnostem samí rada
nočejo slovesa dati.

Ti pa, lube brat! se veče milost
od Gospoda zadobil, ker se med to-
lekan svojime varstnike od mnogih
duwnih in telesnih nevarnost, od hu-
dičevih mréæ obvarvan, in ve par-
praven kráj svojo duwo zveliqat djan.

O kolekuno hvalo se Bogú dolæán,
de te je svoje kraljestvo zasluæite dal,
ke ga bogatinej ze dnarji ne more ku-
pite. In kakó prequdna je bœæja mi-
lost, de slab in nevéden po pote svet-
nikov junawko bodew, po kteram ju-
nak in učen dostekrat komej zamore
hodite.

Misle nazaj, kjé so zdej tiste, s'
kterame ste se nékadej vkupce uqile, kjé
so tiste znane tovarwe, s' kterame æi-
véte in igrate se je sladko belo; s'

kterama te je bilo perjetno ve dalneta
 krajih ne iz ljubezne do Kristusa, am-
 pak iz æel do uasne hoje in do uasne-
 ga dobiyka popotvate. Koleko jih je
 æe pomarło! koleko pa postopavnehi
 med svétam ostalo! Lahko be od njih
 rekel s' svetem Mozesam, ako se ni-
 hov kōneŋ pred ouí postavew: » Bog
 hotel, de be spoznala in uméle, in
 svoj kōneŋ previdela! »

Sliwal se, de gredó nektere ve Rím
 za kako bogato sluæebo prosít; nektere
 ve Paríze stanujejo in po gospostve
 hrepene; druge pa, ke so imenitne
 sluæbe in stanove æe zadobile, so ve
 sréde ludstva æe povikwane.

Kaj pa tí? Bogá zahvale, de nésa
 ney tanega iskal, ampak vse take po-
 svetne vasokoste in vesela zavol Kri-
 stusa kakor blato zaneqeval, in verh
 téga tude we sam sebe za ney imel,
 in s' svetem Davidam djal: » Izvøkil
 sam se ve hiwe svojiga Bogá raji za-

nečevan bite, kakor pa ve wotoreh gréwnikov prebivate."

Sej se dnes Gospod-Bogá Očeta izvølil se, komur slučite se prave kralavate, za kterega na tém svéte zanečevane terpéte, se večno čast zaslučaw. Zan terpéte, počivate, pomankane, bogastvo iméte; zan zanečevanemu, čevenemu, stiskanemu, tolačenemu, bolnemu, terdnemu, in æalostnemu bite te bode védno vésele.

In kolekor čistejwe in gorečawga lubaw, toleko man maraw za vse pozemelsko.

Varaj pa, preluba! de kedej hudobnega duhá misle ve sebe ne puštiw, de be se te točilo po perjatléh in znanjéh, ke se jih zapustil, ter zató ker so oní æe velika gospodje, tí pa we ve svoji nedolænosti ostanew.

Ne posluwaj tistéh, ke te hočejo zapelate, in pravej: Dokle bow takó? in zakaj se viwe ne pomagaw, in kaj družega ne počnew, de be tude

komu drugemu ka pridu bil? Zakaj ljudij ima navado, po nekaj časa spreobarnena, hlapnja božjiga s' poprėjurnama posvetnema razumi, ze obiskevanem perjatlov, ze družbo tolekan tovaruev skuwate, de ba ga s' takeme mislame ve svet zopet spravel, ale pa ga ve bolwane zaderæal, in mu ubrauil svetá pozabite.

Pa verjeme jim, ktere so skusele: Božjimu hlapnju, ktere je svétu in sebe popolnoma umerl, wkodeje spomin in premiulevane posvetnega æivlana. Wkodeje tude perludne svet nih veliko, ka od vasokejwega stanú in od bolue sluæbe govore, ka hojejo kakor modra umen svet date; ale Kristusovega Duhá ve zanauevane in poniznoste, ve beæane pred svétam, in ve ostram æivlana némajó. Za samem Kristusam nojejo hodite in se jim toæe zaçete, de bliæenemu tolaæbe ne odvzamejo. In ker ve sebe gnade ne çutejo, s' ktero Bog svoje slu-

æabneke, in nih, ktere vse zapuste, napolne in pokrepjá, pravejo, de je to terdo govornene, vsem parjatlam in vsem lastnem reým slovó date. In kakor samí mislejo, takó tude druge rade pregovore.

Ale zoper take govori Kristus rekoq: *V arate se ludí.* Zakaj veliko jih je, ke znajo ze lépame besédame, in, kakor ménejo, s' pravame spriqleji lahák in gladek pot perporoqate, in nezvédnega qlovéka qase pravijete in hvalite, ter s' takeme nauke dobrega bolwanja in terdnega korenaka qase omamejo in zmotejo. Pa Bog jim bo ve nih usteh zobe pobil, ker ne æive in ne govore kakor svetnike.

Naj se mojiga serija ne prime nih svet, in nih hiwa bode deley od mene.

Zatorej, prelube brat, ne posluwaj nekole rad tanah reyi, in ve veliko men jih verjeme. Naj ale hudiq skuwa, ala pa ludje kvantajo, ostane

prosem, ve tém', kar se zašel. Posluwaj svete evangeli, in bow nar bolwe svet sliwal: »Kaj pomaga ulovéku, če tude nel svet pardobí, na svoji duwe pa wkodo terpí?" Ta nauk hrane védno ve sebe, in naj te mota, kdor hoče, postava mu svete evangeli nasprotá.

Pa pravajo nektere, ka némajo bœjiga Duhá in bœje učenoste, ča se tistem, ka svet zapuste rekoč: Ale bojo tadej tiste, ka so na svete, pogublene, in ví samí boste zveličane? In, ale ne more nobeden ve nebesa prite, ktere takó ne æiví, kakor ví?

Kaj takó po krevínam uenčate zoper Bogá in služabneke negove? Kristus né tako nuíl, ne služabneke negove.

Práv délajte, pravično æivíte, po zapovedah bœjih se ravnajte, in vam ne bo nehče zveličana odrekal.

Na to odgovore rekoč: Zapoveda be rada ispolnevale, pa ne moremo. Če hočemo æiveæ in druge potrebe

živlena preskerbéta se, moramo veli-
krat nasprota délate. Kakó se bomo
vasneh raqi ogibale, ke med svétam
živamo?

Če to práv premisláte in nevar-
nosti in golafije svetá poznate, zakaj
tedej obrekujete, de bœæji sluæabneka
pred svétam bææe, in ve samoto ala
kako pobœæno druæbo gredó, in Bogú
brez taneh napotlejev sluæejo?

Če ba rada posnemale, pa ne mo-
rete, se vsaj veselite, in pomagajte
dobrem, tude sebe ke zveličanu.

Pa, lubæ brat, dosta je od téga,
ker svojiga gréha ne morejo izgovar-
jate, ktere takó govore.

Stanoviten bode tedej; Kristus,
ke te je dal zaçete, te bo dal tude
dodélate, in tvoj sklep do konna vter-
dite.

Lej, čas je kratek, za smertno uro ne véš; vse je trohljivo in neqimerno na svéta.

Veliko jih æe va groba gnije, ka so se dolgo æivlene obétale. Zginale so iz spomina ludém, od kterak je prej vse govorilo.

Priçejoqe çastí svét, nepriçejoqah pozaba, in mertve zapustí. Zato rej je bolwe golufne svét zaneçevate, in za resniqo hodite, ktera nam daj veqno æivlene. Amen.

---

5. L i s t.

Od poboænega spomína za mertve.

Prelube brat! dolgo çasa je æe, kar mislem tebe prelubamu kej va poboæn spomín za mertve perporoçite, posebno za naše starwe in posebne

parjatile, in za vse bogoboječe, kterih imena Bog ve bukve æivah zapise, in njih duwe med svoje svete denæ, kakor njih trupla per nas ve zemle poçivajo.

Moramo rada zane in za vse verne martve molite; ker to je znamenar veçe lubezne in usmilena.

Kakor mi æelemo, de be se nam po smerte pomagalo, takó moramo tude mi nim, kar je moçe (ze boæjo pomoujo) pomagata. Zakaj kdor je za revene duw zvést in skerben, tak ima tude po tém sam velæk dobiqek, ker ako zane mole, tude sam né brez sadú molitve, in verh téga ima tude smert ve spomíne, in se ne verne brez omeçena ke svojimu délu; ter misle, de bomo vse po pote wle, po kterem vse, kar æiví, hodite mora, in de kar je njih zadélo, tude nega gotovo çaka.

Molimo tadej za svoje lube; ker bomo tuz malo za nima vta, in kojim bo bole, se bodo va enake potrebe tude nas spomneta.

Naj nam ne bo vera le na jezika, in ne glejmo na obraz, ampak po ljubezne delajmo, bodemo za æivotam vpriyo ala ne. Zakaj ljubezan nekola ne neha; in ktera se zarés ljubajo, se ne morejo pozabita.

Va potreba se pokæe zvésta parjatel.

Zakaj hudobno in grozno neusmileno je, svojiga brata ala perserunega parjatla va jeyo djate ala va ogen metate gledate, in od smilena ne jokate se, in ko be mu laško rokó podal, ney ljubeznivega ne storite; in ko be tude laško kej za negovo revene govoril, molyc preyita.

O zvésta Samarjan, ka zagle-

da ulovéka od tolovajev ranenega in sléčenega, se ga je usmilil. Gorjè, gorjè pa kraljevemu touájju, ke je Joze~~fa~~ svojiga dobrotneka pozabil, ke-
dar je bil iz jece réven. Takó se bojim, de se velikrat godí, ke dar~~ter~~ perjatel umerje, ke je tolekam prošil, de be zan molil, in se ve-
ra živeti perporočal; se bojim, de se uase pozabe, ale pa de men in poznejus quite dar molitve; kakor je upal.

Zatorej, lube moj! sebe in tebe opominam, spomneva se dostokrat pobeno mervah, in karkole véva, de ke nih rewanu pomaga, hitro pobeno opraveva, zakaj le premista-
va, kolekan terpe, in de dokler oči-
cene néso, ke pokoju ne morejo prite. Nih tolažba in rewane so: po-
sebno Kristusovo zaslužene, svetni-
kov proune in verneh darove.

Opravljajmo tadej pridno zveličavne dolžnosti, in molimo pobožno gane ve zboru in po samem.

S' svéstjo molimo cerkvene molitve, in rade in večkrat per svete maše strážemo, in za mašnekam svoje proune pred nar vikarja in pravga mašneka nosimo, ke je nar vrednaše in nar dražše dar izbrisate vse gréhe.

Tisto uro, ko se Kristus ve mašnikovih rokah Bogú Očetu za zveličane živih in mrtvih daruje, skrbé sam sebe, in vse, ktere so se tvójim prounam perporočile, daravate, de, zadobiv večno zveličane, in æele de be vse téga predrazega darú delčne beli, ktere enkrat na križe opravljen je dovol néne za gréhe nélega svetá.

Spomne se takrat posebno vsah,

ktere so te perporočene, in imenuj jih vpričo Kristusa, in pobožno in s' qastjo večkrat perpoguj koléna svojiga serhá, kjer stojijo pred studenčam Gospodne milosté.

Tude kolakorkrat se perpravljajo prejeta Kristusovo teló, ale pa ga ne ve seba imajo, spomne se, prosem, vernah duš, in prošé s' tolekan več goréčnost'ó negovega usmilena, kolakor gotovše imajo ve seba zastavo večnega odrešena.

Večkrat zjutre in zvečer; pa tudi per déle, in kedar se sveto pismo bere, misle smert svojih ljubeh, kakó jim je, in kakó be kej zane storil, kakó be jim móglo kej pomagati, tebe pa ne ukodevati.

Prédan jem, zdihujem, prave Job. Ta pobožna in usmilena beséda te pokaže délo, de nakolá te-

lesne jedí ne jemle , práden vernam
mertvam kanęa duhovnaga bōæjiga
darú ne podeliw.

Poznam nektere , ke imajo to na-
vado , de kedar je čas ke obédu , gre-
dó , in molejo za tiste verne duwe , od
kterah daróv æive.

Dvanajste bukve

Tomasa Kempjana.

West sveteh molitev od Kristusovega
terplena.

I. M o l i t e v.

Kakó med sveto mauro Jezusa Kristusa
in samaga sebe nebeškemu Očetu
darevate.

I. Lubezniva Oče! poglej iz svoji-
ga svetínija, iz svojih visokih nebes na
tebe perjeten dar. Lej presvete dar tvo-
jiga edinega Sinú, ke te ga za nas da-
rúje. Zakaj on je prave veleke maunek,
ke né ptujiga darú, ampak svoje last-
no teló dal umorite na altarji kriæa za
æivlene svetá. Bode me tedej dans
gréwneku milostav po tém zveliqavnem
dare. Daj se me revnamu, silno nesta-
novitnamu in gréwnemu qlovéku izpro-

sita, ke nésam vrédan nebes pogléda-
te in po zemle hodite, ker sem te
svøjiga stvarnaka prevelikrat razæalil,
velikrat za djanem, za govorjenem in
za mislame tvøje zapoveda nespoutlivo
in neumno prelømil; in sem zatorej
po pravine tvøjiga nar veqega serda
in sovrautva vsah stvarí vrédan. Zakaj
kedar gréwnek tebe razæale in zavaræe,
mu je, se vé, po pravine vsa natora
nasprota.

Ala vsagamogoune Gospod, in Bog
vse tolæbe, usmile se me svøjiga hlap-
na, ke se iz dna svøjiga serna kasam in
svoj gréh obæalujem, ker sem iz ney
stvarjen, ve gréha spoçet, in kakor slab
qløvek padel. Bode me milostav, Gospod,
bode me milostav. Skææe usmilene za-
pravlivemu sinu, ke se je od svanskeh
pomij ke teba vernil, in ke pred sedæem
tvøjiga veliqastva stojí, in od zjutrej
do veqera usmilena prose: dokler rose
gnade né, in dæja tolæbe na zemlo
møjiga serna, ke se je æe posuwilo,

in od tolekan gréhov oslabélo. Zavol saméga sebe nagna ka mené své uhó, o moj Bog! in usliwé mojó prówno. Store yudo svéjiga usmiléna, ka réwújew tiste, které vé te zaupajo. Vém, de ne bow zavol mojih dél storil, ye jih je tuda kej, ampak zavol své dobrote, o Gospod, ke je neskončna. Nar bol pa me usliwé po posebnem zasluéene tvójiga prelubéga in pre-sladkega Sina Jezusa Kristusa, ke je bil za gréwnéke kriæan in umorjen, de je s' svéjim terplenem vseh gréhe izbrisal.

2. Spomna se lubé Oye! negove neizrecéne lubézne, kakó se je umorite dal, de je své ljudstvo oæivil, ke se né ney parzanesel, de le gréwnékam in vé pogubléne obsojenem véy-no parzanesew.

Spomna se negovega pregrenkéga terpléna, kakó téæke in zam skoré nespodobne réqí je nase vzél; kakó se je od zjutrej do své smerte na kriæe

za uľovúwke rod trudil, in prelivaje svøjo kri ke tebe za spravo gréwnekov vpil, de ba perjatle iz sovraænnekov napravav, in iz svøjih béæηov bøæje otroke.

O nar vikwa, nar uastitlævwa in vse hvale vrédne Wye, dans postavem predte vse znamne terplena tvøjiga edinaga Sina, in prosem vseh tvøjih lubah marternekov, ka so negovo terplene posebno posnemale, naj prosejo za nas. Poglej in spoznaj, uagáve so te vékome preuastitlæve znamna. Lej kriæ, æable, suleηa, æely, tarst, goba, plunka, biy, terneva krona, kervav pot, zaúwneta, wiba, varv, stæber, béla obléka, wkerlat, in sukna iz ηélega. To je predraga liwpa in kralæva bender, s' kterame je perwel tvoj edin Sin va nawa uľovúwke natora vojskevav se za nevidneme oblastme. To je vojskeno oroæje, s' kteram je smart premagana in uľovúwka natora réwena bala.

Po tém blaženam in qastitlevam
znamne ma tadej odpuste vse moje
gréhe. To preqastitlevo in zalo orožje
ma bode posebna mój zopar vse pre-
gréhe in skuwnave. Bode ma takó æa-
lostan in objokevana vrédan razgled
vsakdan izgled, in móji duwe nar slaj-
we tolæba.

3. Prejme, presveta Oye, hvalne
dar darevanega telesa tvøjiga Sinú, ka
se se ga tí sam perpravel, in ga ve
veyno zadostílo, ouistite vse ve dja-
ne in ve misleli storjene, in parvole-
ne gréhe, vrédnega in zadøsta iméta
hotel. Prejme dans tude mene ve sve-
te daritve, ker je né svetejwe in bolwe
od te, ka se te vsak dan s' qastjo ve
mawnekoveli rokãh za æive in mertve
in za vse nawe potrebe darúje.

Bode to mene in vsam, kterã so
se mójim prøwnam perporoqile, ka
pridu, ktereli potrebe in vera so te
zmane, naj bodo per té ouptne bøæji
sluæba, ale pa nè. Naj pridejo ka tebe

nih proune in njih pobožnost; naj jim pomaga ke zveličanju neizrečena moy in sad svetega zakramenta, ke je od Bogá postavljen, in ga ne gre po ylověwko ňeníta, temuq pobožno uastite, ve vere molite, zvesto veravate, in do kónna svatá obhajte.

O predrage in presladke dar, kterega je tebe veynemu Ouetu za nas dareval tvoj večen Sin, ke je sam prave, žive, zveličavne, edine in popolnoma dar: ke je bil sam veleke mawnek brez madeža, svet in brez vsaga gréha, kteremu né bilo tréba prej za se prosite, in daritve po postave opravlate, ampak je za gréwneke krive smerte enkrat umiráje prošil, ke néso ve vsch stvaréh neq iméle in najdle, de be svoje dolge poplajala. Torej ne obupam in ne bom nikdar obupal odpuyene in zdravje svojih gréhov zadobite, kolakorkrat kole se me gréh prime. Zakaj najdel sem ga, ke kteremu me je zdey po zdravje ite, in po

zdravje vsele parteyz. Vém, kjé je moje upane in vsa moja tolæba ; ker imam ve terplena in ve ranah svojiga Gospoda Jezusa Kristusa studenæ zveliqana , in ñel steber svojiga upana obilno.

Hvalen boda ve vsem, moj Bog, za tolekune in takó neizreyene boæje dobrote, ke se me jik dodélil. Zakaj s' téme me silno vnamew tebe in tvojiga prelubega Sina hvalite.

4. Ale, o moj prelubezniva Oqe, kaj hojem storite, ker ve seba neudarú tvoje miloste vrédnega ne najdem? Pa, dobrotliva Oqe, qiger so vse dobre darova, véme, de neqesar ne potrebujew, in se sam seba zadoste.

Dam te tedej nekolako, pa malo; kar be se ve mojih rokah utegnilo pogubita, hojem tvoji lubezna daravata. Zakaj tebe daravano ostane bolwe, in mu vander tude playilo ne bo odwlo, kdor te takó radovolæn darúje.

Ako bi se te kdo nepomisljeno upal darevati, bi se mu, se véde, ti vračeval, in bi se zgodilo, kar je naša glava govorila: **Dajte, in se vam bo dalo.**

Ponizaj se tedej zdé, lej radovolno te darujem sam sebe, prejme me, če se te zdí, ve tvojo skerb izročim zauplavo svojo dušo in svoje telo. Tude svojo lastno volo (mem ktere te né tolstavega darú) te odslé in ve prihodno iz nélega in volnega serná dam, kakor te je tvoj prelube Sin naš Gospod Jezus Kristus svojo volo izročil, in ve svojim zataene nam zveličane zadobil, in s' svojim kratkem in popolnoma naukam vernem, ktere ga posnemajo, podobo dal rekoč: »Moj Oče, ne kakor jez hočem, ampak kakor tí: tvoja vola se zgode.»

5. Po tém izgleda tedej silno opominan se po tvojim navdihé in s' tvojo pomočjó vnovéj odpovém in

odkriæam vsamu posvetnemu. Meseno
 poæelene sovraæam, vse djane in
 napune svête hudobnega duhá za-
 varæem, ve tvojo sluæbo se oblubam;
 tebe se ves ças svojiga æivlena ðer-
 æata æelim, in prene to poboæno sto-
 ríte sklenem.

De pa tvojo volo we bol spol-
 nam, lej, sem perpravljen svojo s' pra-
 vo pokorçeno uwibita, ktero sem we
 skazata dolæan, in svojo volo tvoji
 podvréçe. Zakaj ÷e sem Kristusovemu
 glasu pokoren, sem tebe pokoren. Ka-
 kor otrok tedej ve Kristuse prerofen
 se dam ve roke nemu, ke se je roke
 svojiga kersnika poniæeno uklonil, de
 naj ze manoj obraça.

Tude bom svetam in zapovedam
 svojih bratov ze vso poniænostjo in
 s' poboæno lubçnejo pokoren, ker
 spoznam, de so svetejwe in veliko mo-
 drejwe od mene; po praviçe jih bom
 bolwe mislel od sebe, ke sam we takó
 nepopolnoma.

Tebe pa, ke te je ta moja nepopolnamast znana, se svojih slabost spočem, in te za velikem kesam pomoge zdravnega premislevana prosim, de me tvoja predobrotleva roka, ke vse slabost ozdravlja, in vse nezmožnoste pokrepčuje, ve moji revjane ne zapusti. Po tém istem Gospode našem Jezuse Kristuse. Amen.

---

2. M o l i t e v.

Od spomina in posnema Kristusovega terplena.

1. Gospod Jezus Kristus, ke se hotel za naše zveličane tarpéte, na križe parbit in umorjen bit, daj me tvoje terplene velikrat se žalostnem serijam premislevate, in moy ga stanovitno posnemate.

Daj, de karkole zopernoste, teave ale kreviže nad me pride, iz tvojih rok za dobro volo prejmem,

in se zavol tvojiga imena kej terpéte veselím, ke se se zame tolekan kra-
vin in teæv po nedolænem terpéte
poniæal. Zakaj vrédno te povernite,
kar se zame storil, ba ne belo zad-
ste, če ba me tude vse ljudje klele;
kolekan bol moram majhno bodeço be-
sédo ala kako zoparno djane brez jezne
misle poterpéte.

Deleq bode tedej vse godernane,
molqí naj nejevola, mirúje naj natol-
jevane, ampak veliko bol naj govori
krótka poterpeælivost, in poniæno
spoznane, de moja hudobija veq za-
sluæe, kakor me zamore kdo hudega
storite.

2. Po tém te prosem, daj me
obilno lubezen, de popolnoma od-
puçene in poboæno usmilene zado-
bim, in svoje dolænike izgovarjam,
in za velik dobiqek poterpeælivoste
hvalænost skaæem: ker sem va silno
velikih objokavana vrédnih gréheh
tvoj dolænik. Zakaj verh dobrot, za

ktere sam te hvalo dolæan, kolekor
 nar bol morem, in we bol, me tude
 we rës tææa mojih preteyeneh in vsak-
 daneh gréhov opomína, kolako sam
 e dolæán; ale upam, de bom veye
 dél svojih dolgov plaçal s' poterple-
 nem in ze odpuyenem krevinj, in s'
 poniæno prõwno za zoparneke. Zakaj
 izgled se me ve spomín zapustil, ko
 se za svoje sovraænake, ke so te kri-
 ðale, molil, de be pogublene ne be-
 li. O de be zdej tude zame gréwnaka
 Oçeta prošil, de be me odpustil, ce-
 sar se vést bojí, in me dal, kar se
 moja slabost prosite ne tupa, ker tã
 se moj praviçen in zvést besédnek par
 Oçeta, ke se me s' svojo kervajo od-
 réwil, in s' svojim izgledam naipot
 popolnoma poniænoste, krotkoste in
 poterpeælívoste lubeznivo povabil.

Pomagaj me tadej Gospod Jezus,
 moje upane in parbeæaleye ve brit-
 koste, de ne odstõpam od pota poter-
 peælívoste, naj pride zoparnost, kte-

ra hoče; ampak de neodlavama ke te-
be pertujem po pomoy in reuene iz
svøjih nadlog. Zakaj veliko zoparnega
je ve tøm æivlena, kar né moye pro-
navata. Jez sam seba nésam zadoste,
tí véw, ako me tuda ve nar manwæh
reuh skuwaw, in najdem, de nésam
druzega, kakor slab qløvek.

2. Zatorej te prosem, Gospod,
odpre me bogastvo svøjiga usmilena,
in razodene tiste prequodne in tole-
wne skrivnosti svøjiga terplena, ve kte-
rem dobe zdravilo vse slabe in stiska-
ne; ve kterem dostekrat tuda noviþa
poboænost, in poboæne veliko vesele
zajemajo.

O Jezus, studenaj milosta, daj
me ve sarnje grenkoto svøjiga terple-
na, de se me vse teæave ve sladkost
spreobernejo. Prebøde me tuda roke
in noge ze æeble svøje lubezne, de
zanaprej ne bo ve mojim djane ne ve
mojih æelah neq neqimernega in te-
lesnega æivélo; ampak æiva tí ve me-

ne, in jez ve tebe: in naj naju ney
hudega vey ne loye. Nobeno bogastvo,
in nobena kazen naj tadej najine lu-
bezna ne razveæe; ampak de grem ve
tvojim imena, kamor hoyew, bode ve
smart ala ve æivlene.

Bode me tadej perjeten tvoj kriæ,
ter takó perjeten, de bom túde svoji-
ga rad nosil. Zadjal sam se ga sam
rad za veyno zveliyane; ala ne morem
ga nosite, ye me tí védno ne poma-
gaw. Ye pa tí pomagaw in me vodaw,
bo lahka moja teæa, in ravno in glad-
ko vse telesu bodeye.

Poterde me slabega zdej s' svoji-
me besédame, o presladke Jezus, zve-
líyane in moy moji duwe, in posebno
ve spomíne svojiga terplena me vsaga
vname, in ke seba lubeznivo vléye,
de po pogostem vnemane poboænosta
sladkost raste, de se ve vrédne hvale
sad poboænega æivlena pokaæe. Ke za
Ouyetam in svetem Duham æiviw in
kralujeu Bog vékome vékome. Amen.

3. M o l i t v a.

Milavate Kristusa va terplene, in njegovo sveto mater.

1. Svoje koléna perpogujem pred taboj, Gospod Jezus Kristus, ke te videm za me na kriæ perbitega. Pozdravam te o çastitleva podoba moji-ga kriæanega Gospoda Jezusa Kristusa, s' çiger kervejo sem iz rok sovraænka réwen. Pozdravljen bode sveta zveliqar svetá, ke se pregrenko smart zame prestal.

Prosem, presladke Jezus, daj me po obilnosti svojiga usmilena, s' taboj vse terplene prestate, in æalost tvoje presvete matere práv iz serija milavate, in s' svetem apostelnam Janezam pod kriæem obilne solze toçite. Zakaj potolaæno ba me zdej belo, ako ba mogel pred podobo tvøjiga kriæa iz veliqega milavana tude zunane solze prelivate, ke se zame predrago kri velikrat obilno prelival.

2. Alz, ker je le od tebe vse dobro, spolna me te moje æele v svojo qast, de se tuda spomin tvojiga presvetega terplena, sklénen s' posebnem spominam tvoje qastitlève matere, in pa tuda védno tvojiga prelubega uqenja Janeza nenega tolekan gvéstega varha, zdej in vprihodno ve mene bol vnema, bol razviruje, de ga bol qutem, in bol popolnoma vedjana in ve vsem æivlenu ohranem. Bode tuda tvoj kriæ moje premiulavane, boleqine in æaloste tvoje matere naj bodo moj potolaæk, in jok svetega Janeza bode prouna záme. Naj ne bo brez milevana serhá pogled tvoje takó neznane smerte.

Kolekorkrat tedej tvoje terplene premiulujem, ale pa tvojo podobo na kriæe vglédam, daj me to ve serije obqutite, kar se æe veliko poboxnam obqutite dal. Ke æiviu in kralujew Bog vékome vékome. Amen,

4. M o l i t e v.

Premišlevane Kristusovega terplena.

I. Čast in hvala te bode védno
 Gospod Jezus Kristus, ke se se po-
 nižal zavol mene gréšnika iz nebes
 prite, in na les križa ite, na kterem
 se nag in na vsam života ranen kakor
 nar zanečlivu razbojnek med razboj-
 neke visel, de se za moje gréhe za-
 doste storil, ke se prelép med vsema
 ulovéškame otroče, prave Sin bōžji,
 kral vseh kraljev, in Gospod angelov.
 Čast, slava, zahvalečnost in povelj-
 evavna hvala te bode, nar pohlevne-
 we Jagne bōžje! ker se vréden vse
 časti zavol preterplene smerte, in za
 tolekan zasramevana, ke se ga na krí-
 že prestal. Prejme tedej to ponižno
 češene in pobožno hvalene, duhov-
 ne prpogevane, in mojo pohlevno
 molitev za tolekuno in neizmerno lu-
 bežen, ke se me jo ve svojim terple-

ne pokazal. Zarés sam te hvalo dolžan za vse, kar sam in vém; ter veliko bol in obilneje, de se me s' svojo predrago kervajo odkupil. Velika dobrota je, de se me stvaril, ko me né bilo; pa we veliko večje lubezen je, de se se mene pogubljenega usmilil. In če je ravno va tebe dobrota in lubezen zmirej enaka, se mene vendar lubeznivše in koristneje zdí lubezen, ka je takó obilna bela.

2. O kolekam se me ņenil, de se me takó drago odkupil! Kar se naj drajšega imel, se dal zame; zakaj drajšega né neč od tebe, in lej, vsa ga se se dal zame; zatorej te prosem, prelubezniva Jezus, studenaj vse dobrote in lubezne, de naj to iz mojíga spomína ne zgine, tainuč védno me podoba tvojíga križanega telesa svéte, in naj vsaka tvoja rana tvojo lubezen mojímu sercu vtisne, ker je vsaka znamne tvoje neizrečene lubezne do mene. Zakaj vse to se zame nase vzel;

zase pa nése ney téga zasluæil, ke gréha nése storil, in tuda nelo sénnje gréha nè; zvijáye né belo najte ve tebe, in ney smerte vrédnega nè, kakor je Pilat zate govoril. Pa zato se bil darovan, ker se sam hotèl, ke se védel, de se ve odraéene nélega svéta poslán.

Po nedolænem se tadej terpel, in za grozovitno smertjo na kriæe umorjen bil. Pa zastom nése umarl, ker smo po kriæe, in po tvoji smerte vse odréwene. O blaæene in prelubezni-ve kriæe, lepó in rodovitno dervó, na kterem je moje æivlene zame umarilo, de je smert umorílo in mene æivlene dalo. O kakó sreçna in predraga je bila ta smert, ke je rodnika smerte ugonobíla, peklu jetnike vzela in nebeúke vrata odperla.

Çeçeno bode tvoje terplene Gospod Jezus Kristus, tvoj kriæe in tvoja smert, ke je naweh parveh starwev

preklestvo vsa nebesko srečo spreobrnila. Češene naj bodo vse tvoji udje, na katerih se terpel; in vse rane, ki se jih dobil, naj bodo večno češene. Zakaj one so moje nar večje zdravila zoper vsako pregreho, in nar boljše tolažba vsa nadlogah.

3. Dobrotliva Jezus, perjetno je bita s' teboj na križe, kar imam rajše, kakor vse natorne tolažbe. Bolje je zame s' teboj vsa nar večjih britkostah, kakor brez tebe vsa nar večjih posvetnih častih bita. Oh je mene, kar terpim, ko tebe na križe vidam. Pod križem bom sedel, žalaval, premišlaval in pretehteval, kaj je zame moj Bog terpel. Mnoge svetnike so veliko terpela; ale ti svetnik vsah svetnikov ve več. Zakaj tvoje revno in častitlivo telo je bilo od verha do tal mnogah ran polno, razbito in raztepeno . . . .

Češeno bode tadej vedno tvoje

presveto in predrago teló s' kervav z-
 ma kaplame ozalwano. Zakaj iz ve
 mnogeh krajih prebitih æil je kri
 nréla nenéhama. Gotovo, tí se moj
 ljubek, bél in redečkast, izvolen zmed
 tavæant družeh. Bél se ve deviwtvæ, ra-
 dečkast na kriææ, izvolen ve veliqast-
 ve Oçetovam. O preælahtno teló, ke
 vse telesa svetnikov posveçuje, in vse
 duwe izvolenah od gréhov očiquje!

Pozdravleno bode zdej teló Go-
 spodovo, rojeno iz Marije Devine,
 ke je zarés tarpélo, in na kriææ za
 çlovéka umorjeno bilo; pokopano od
 ludí ve zemlo, in tretji dan od Bogá
 oæivleno.

4. Drago me je to tvoje çastitlæ-
 vo teló, po djane svetega Duhá iz
 prave kerví devine Marije spoçeto; pa
 we drajwe me je, ker je ve tarpleme
 zame bilo takó neznanó razbito. Naj
 se me ne stude nad tvojim nékedaj to-
 lekan ljubem, zdej pa takó zaneçeva-

nam in skoré neznanam obrazam, ka
je bil gardo opluván, in silno razte-
pen, in nespoutlivo razlasan, zakrit,
zasramavan, in od tvøjih ouitavijov
veliko gardaga obdolæen.

O qastitlève obraz møjiga Bogá,
ke ga angelne gledate hrepene, in ke
se se prej na gøra Tabora kakor soln-
ne svétil: kako qern se zdé, de né
neqlapøte, naq qednoste vidite nad te-
boj! Zame se, o presvatle bøæji obraz!
na zemle takó pouernen bil, de be
me vrédnega storil gledate tvoj bøæji
obraz ve nebesah. Tisto gardo oplu-
vane tedej tvøjiga prelépega obraza je
bilo omivane in qiçene nesnag møje
duwe. In tuda vse, kar se terpel, se
za møje zadostene in odravene terpel.

To premiulevate in te ve terplene
podobnemu bite bode tedej møja nar-
veqe modrost. Sléçen se bil, stvarnek
svatá! de be jez ze obléko veçne qa-
stí obleçen bil. Vse so s' tebe po-

tegnile, de ba se tuda jez vsega posvetnega znebil, in neodlawama za teboj laodil. Zasramavan se bil, de se mene od hudičevaga zasramavana réwil. Zanečavan se bil, de se me uqil lubite zanečavane in zaveræene od ludí. Zatoæen se bil, de ba se jez prewirno ne izgovarjal, temuq premislal, kolekan se tí kreviynega prestal. Obsojen se bil, de ba jez veqnamu pogublenu odwal. Parvezan se bil, de ba veze mojih gréhov razvezal. Tepen se bil, de ba jez veqno se pogublennama tepen ne bil, in qasne wibe za izvolennama volno terpel. S' ternevo krono se bil kronan, de ba jez vrédan bil nestrohlívo krono zadobite, qe s' teboj tarpím, kakor ud svoji glave enak.

O kral veqne qastí, kakó bodeqo in zaneqlívo krono se zame neqvrednega gréwnaka nosil. In kakó me je moqje brez velike velike serqne æalo-

ste mislite tvojo s' ternem obdano,
s' terstam bijeno, in vsemu ljudstvu
ve zasmehavane postavleno glavo!

5. Iz mésta Jeruzalema se bil na
kriæ pelán, de ba mene ve nebeske
Jeruzalem, ve večno vesele perpelal.
Na svojih ramah se kriæ nosil, de ba
jez sam sebe zatajeval, kriæ zadjal, in
za teboj hōdil. Na kriæ se bil per-
bit, de ba mene svét kriæan bil
in jez svétu. Tvoje teló je bilo od
zemle povzdigneno, de ba jez vse
svoje sernē ve nebesa povzdignel. Ze
jesaham in æelqem se bil napajan, de
se gréh, ke je po zavæítem prepové-
danem sade na svét perwal, ze grenko
pijajo plaqeval, in de ba se jez per
gostéh tvoje æelqeve pijaje spomnel.
Od Oqeta se bil na kriæe zapučen,
de ba jez ve skuwnave, ale kedar se
me milost skríje, ne obupal. Tude od
svojih znannov in učenov se bil za-
pučen, de ba jez svojiga upana ne

stavel ve ludi. Mileval pa se vunder
mater in slabe učenje, de be tude
jez mileval bliženega ve potreba. Za
tiste, ke so te križala, se molil, de
be tude jez svojim razčelnikam ve
lubezne odpustil, in tebe vso sodbo
prepustil. Potle se zvést testament na-
redil: duwo Očetu, mater Janezu,
Janeza matere grozil, de be tude jez
ob smerte svojo duwo tebe grozeval,
in pričejočnosti tvoje presvete matere
posebno prošil. Nene dobrotlavoste po-
nižno prosem, de s' tvojim apostel-
nam svetm Janezam in ze družama
svetnike posledno uro per mene bo-
de, kakor je per tebe bala pod križem.
Zakaj nena žalost je bela tvoja, in
tvoja tude nena, ker je neno sernje
terplena meq prebodil. In ko se vi-
del mater in lubega učenja pod kri-
žem, nésa zavol njih s' križa sto-
pil, ker se namreč svojimu Očetu

do kōnna pokoren ostal , mene ve izgled , de ostanem na svojim pote in ve tvojih postavah , po kterah sem zapustivwa starwe in perjatile zde za- uel æivete. Po nih bom æivel s' po- moujo tvoje gnade , in ce bom per tebe ostal , me gotovo uaka veyno pla- yilo.

6. Kakor tedej nesa ti Gospod Jezus ne zavolo joka svoje matere , ne zavolo zasramevana od Judov s' kriæa hotel ita , takó ne sme tuda me- ne nikdar perliznena beseda ale svet , ne prazen strah nasprotnikov od tvo- je presvete sluæbe odvernite ; ampak s' teboj bom æivel , s' teboj umarl na kriæa : in naj nekole ne perzanawam svoji duwe zavol tebe , ka se svoje æivlene dal zame , de ba jez veyno pogublen ne bil.

Nagne tedej zdej svojo glavo ka mene ve znamne posebne lubezne , in

jez svoje sarne ke tebe ve znamne
 preserunega milevana ; in naj moje
 æivlene s' tvojim umerje, de bom
 tude jez, kjer sa tí, zdej ve æelah,
 po tém æivlene pa priqejoqe in ve
 zvelíqanam vesela. Odpre me tude
 svoje prebodeno sarne, de ve nem
 pouívam. Sej zató je belo (s' sullen)
 prebodeno, de be jez van wal, in od
 vroqíne gréhov ozdravljen bil. Krí in
 voda ste tekle iæ nega: voda, de me
 je omíla od izvirne in moje lastne
 hudobije: krí, de me je odkupila od
 hudiqeve suænosta in od veqnega po-
 gublena.

Sprejel te bom tadej s' kriæa, s'
 posebno qastjó, in sladko te imel na
 svojih rokah, ke nése imel kam svo-
 je s' tarnem obodene glave poloæite.
 Objokeval te bom kakor edinorojena-
 ga Sinú Oqetovega, in parvorojenega
 matere devíqe, prádan bow ve grob-
 djan in mojim oqém odvzet, in bom

do kōnna pokoren ostal , mene vā izgled , de ostanem na svōjim pote in ve tvōjih postavah , po ktereh sam zapustivwa starwe in perjatile zdé za- uel æivéte. Po nih bom æivel s' po- moujo tvōje gnade , in če bom per tebe ostal , me gotovo uaka večno pla- yilo.

6. Kakor tadej nése tí Gospod Jezus ne zavolo joka svōje matere , ne zavolo zasramevana od Judov s' kriæa hotel ita , takó ne smé tudā me- ne nikdar perlignena beséda ale svet , ne prazen strah nasprotnekov od tvō- je presvete službe odvernité ; ampak s' teboj bom æivel , s' teboj umerl na kriæe : in naj nekole ne perzanawam svoji duwe zavol tebe , ka se svōje æivlene dal zame , de ba jez večno pogublen ne bil.

Nagne tadej zdej svōjo glavo ka mene ve znamne posebne ljubezne , in

jez svoje sargje ke tebe ve znamne
 preserunega milevana ; in naj moje
 æivlene s' tvøjim umerje, de bom
 tude jez, kjer sa tí, zdej ve æelah,
 po tém æivlene pa priqejoqe in ve
 zvelíqanam vesela. Odpre me tude
 svoje prebodeno sargje, de ve nem
 poqívam. Sej zató je belo (s' suleŋo)
 prebodeno, de be jez van vel, in od
 vroqíne gréhov ozdravljen bil. Krí in
 voda ste tekle iæ nega: voda, de me
 je omíla od izvirne in moje lastne
 hudobije: krí, de me je odkupila od
 hudiqeve suænosta in od veqnega po-
 gublana.

Sprejel te bom tadej s' kriæa s'
 posebno qastjó, in sladko te imel na
 svojih røkah, ke nése imel kam svo-
 je s' tarnem obodene glave poloæite.
 Objokeval te bom kakor edinorojena-
 ga Sinú Oqetovega, in pervorojenega
 matere devíqe, práden bow ve grob-
 djan in mojim oqém odvzet, in bom

ljubezan , ke se me jo storil , dal , be
 kakor naj bilo . Če ba te tuda sa-
 maga sebe ve veuno sluzbo dal , be
 vander we ne bilo vredno vračilo . In
 pa če ba tuda nel svet imel , in te
 ga date mogel , ba vander vredna ne-
 na ne bala za nar manue kaplo tvoje
 predrage kervi , ktero se zame na kri-
 ze prelil . Zakaj ena sama kapla tvo-
 je predrage kervi be bala zamogla nel
 svet oqistata . Pa tvoji ljubezne ne
 bilo zadoste , potrebno zadostilo da-
 te , ampak se po obilnosti plaveval ,
 ke se sklenil nel svet odrewite , in se
 tuda mene ve tem edino upane zapu-
 stil . Zakaj hotel se , de iz peterah ran
 tvojiga telesa obilno izvira sladkost
 tvoje ljubezne , ktero se od vekome
 ve Oqete skrito imel , in jo sosebno
 ob svojim terplene , ko se na krize
 umerl , razodel .

6. M o l i t e v.

Zahvalene.

Zahvalam te po tém takem zdej, predobrotlave Jezus! za vse bolečine in za vse zasramevane, in za vse krvave rane, kterih se bil poln od nog do verh glave; de se mene za Bogam spravel, in me ve svojo večno čast spet perpelal. Ale oh, Gospod, ne morem te po vrédnem zahvalite. Zakaj če be tudé moy vseh stvarí imel, be te vendar za tvoje tolekuno in takó drago sveto terplene ne mogel nikdar zadoste zahvalite; ker presææe zasluæene in misle vseh ljudi, in vrédnost vseh stvarí. Pa vendar, de čisto nehvaleæn ne bom, æelím vsaj nekoleko za tvojo tolekuno lubæzen in takó grenko terplene, te za besédame poboæne molitve in svetega premišlevana, ke me bow tí ve serçe dal in perjetno storil, zahvalite; de

po tém mnog dobiček dojde moji
duše , in de se te bo s' pravo lu-
beznažo večna hvala dajala.

Spomne se me, Gospod Jezus,
ve svojim kraljestve, ke se tolovaju,
ke te je svoj gréh spoznal, na križe
odgovoril: Dnes bow za mano j
ve raji. Amen.

K a z á l o.

Stran

P2RVE BUKVE. Limbarske dol.	
Predgovor	3
1. P o s t a v a. Trojin stan u lovén- kega živlena	4
2. — Hvalite Bogá ve revuana in ve pobožnoste	8
3. — Nadloge so wula praviq- nam	10
4. — Prava ljubézen do Bogá.	12
5. — Zahvaleženost za vse do- bro	14
6. — Pobožna duwa podoba križanega Kristusa	16
7. — Živlene uiste duwe pred Bogam	18
8. — Pøkoj serná in mir ve Boge	19
9. — Sernje ve Boge zbrate .	21
10. — Čute in molite, de ve skuwnave ne pademo	23

32. **P o s t a v a.** Molitev ponižne in
skasane duwe 117
33. — Kakó dobro je per Jezuse
in negovih svetnikah bita 120
34. — Bog naš posledne koneh
in naša naš vikwa dobrota 128
- DRUGE BUKVE. Rožne vertaň.** 133
1. **P o s t a v a.** Iskate tovarutva do-
breh , in varvate se hudobneh. 133
2. — Béže pred svétam in hu-
dičevam zalezavanem 136
3. — Prava modrost se le per
Boga najde 139
4. — Od boja zoper hudobno
nagnene 141
5. — Kakó milost poboženosta
zadobita 144
6. — Od poslušana in brana
bože beséde 146
7. — Od bože tolažbe ve ter-
plene 149
8. — Od sreče , iméte dobro
vést ve svetem Duha 151

9. **P o s t a v a.** Od lépaga æivle-
na poniænega ulovéka 155
10. — Od nestanovitnosti ulo-
véwkega serhá 159
11. — Od zaupana ve Bogá ve
stiske in britkoste 163
12. — Od moqí molitve , in od
prida svetega brana 166
13. — Hvala lubezne in men-
ga sadú 174
14. — Od qutja in déla zoper
skuwname 181
15. — Od poterplena ze dru-
zeme 183
16. — Od lubezne Kristusove ,
in od sovrautva svatá 188
17. — Od posnemana presve-
tega Kristusovega æivlena 195
18. — Kakó védno Bogá hvalite. 203

TRETJE BUKVE. Roqáj maleh. 211

1. **P o s t a v a.** Kristus kliqe male
ke seba 211

2. P o s t a v a. Od nauka Jezusovega in njegove poniženosti . . . 213
3. — Od čistosti in imenitosti svetega apostolna Janeza 214
4. — Od svetosti in imenitosti svetega apostolna Pavla. 215
5. — Od velike poniženosti svetega Frančiška 217
6. — Od dobrih misel zoper hudobijo 218
7. — Od kratkosti in manljivosti vseh reči pod nebom . 220
8. — Od pobožnosti svetega krala Davida v molitvi . . . 221
9. — Od ubovtva duhá zavol Kristusa 222
10. — Od tujena priprosteh v Kristusovem terplene . . . 224
11. — Od čistosti mnogih čednost 225
12. — Pravičnemu gre posebno Bogá hvalite 227

13. P o s t a v a. Kakó skarbno sar-
náj in ust varvate 228
14. — Od pogostne molitve 230
15. — Od zaslužena večnega
živlana 232
- ЧЕТЪРТЕ BUKVE. Od spozna-
na svojih slabost 235
1. P o s t a v a. Od ulovévkem sla-
bost 235
2. — Od zanečevana nečímár-
ne častí 239
3. — Od resničnega perjatla 242
4. — Bratovska lubezen vé po-
tarpéte 245
5. — Od duhovnega uboutva 248
6. — Od poniženega izročena
Bogú 250
7. — Od hvalena Bogá ve
britkoste 251
8. — Od hvalena Bogá iz po-
boženoste 254
- ПЕТЕ BUKVE. Od krotena sa-
maga sebe 259

WESTE BUKVE. Miua ubozah .	271
1. Postava. Od zanačevana vse-	
ga posvetnega	271
2. — Od peterih hlébov ve	
pučave téga živlena	275
3. — Od dvojnega boja, od	
telesnega in duhovnega	277
4. — Od nestanovitnosti ylo-	
véwkega serhá	279
5. — Od pokorčene ponižen-	
ga ylovéka	282
6. — Od tréh znamen svete-	
ga križa	285
7. — Od lubeznívega mileva-	
na slabeh	288
8. — Od stanovitnosti ve do-	
bram	290
9. — Od mnogah zaderg sta-	
rega sovražneka	294
10. — Od brambe dobre vole	
zoper sovražneke	297
11. — Od hvalena Bogá ve vsa-	
kam dōbrem déle	301

12. **P o s t a v a.** Od gréha neqí-
merne hvale in lastnega do-
padajena 303
13. — Od mnogih vojsk hu-
dobnih lidí, in od poter-
pelivoste bogaboječih . . . 305
14. — Od hudobije hudobnih
prote nedolžnem 307
15. — Od hudičeve nevoqlí-
voste zavol qlovéwkega zve-
liqana 308
16. — Od oroæja Kristusovega
in svetníkov zoper pregréhe. 310
17. — Od prida pogostne mo-
litve 313
18. — Od posamezne molitve
enake ostram pwiŋam ve so-
vraæneke 316
19. — Od verstíŋ, ktere je do-
bro pred zaqetkam déla brate. 319
20. — Od sedem ælahtneh kam-
nov ve dobre druæbe . . . 322

SEDME BUKVE. Od tréh wot	
torov	327
1. Postava. Od mnogih skušen	
izvolenih	327
2. — Od tréh wotorov, to je,	
od tréh uednost, od ubowt	
va, od ponizenosta in poter	
peklivosta	331
Prve wotor. Od revujane ala	
ubowtva	334
3. Postava. Hvala duhovnega	
ubowtva	334
4. — Hvala ubowtva po izgle	
de Jezusa in svetnikov . . .	341
5. — Od zveze ubowtva s' po	
nizenostjo	350
6. — Tolæba ve revujane . .	357
Druge wotor. Od ponizenosta .	362
7. Postava. Kristus nas poniæ	
nosta ze besedo in ze djanem	
uqi	362
8. — Prevzetnek pade, ko se	
hoye povzdigevate	369

9. P o s t a v a. Znamna poniženo-
ste in prevzetnost 375
- T r e t j i u o t o r. Od poterpeljí-
voste 390
10. P o s t a v a. Poterpeljívost je
silno potrebna ve terplena . 390
11. — Bog nas tolaže ve ter-
plena 395
12. — Opominéváne ke poter-
peljívoste po besédah in
izgledah Jezusa in patrijar-
hov 402
13. — S' krotenem svoje vole
se vademo poterpeljívoste. . 408
14. — Opominéváne ke poter-
peljívoste po izgledu prero-
kov in marternekov 410
15. — Parporočéváne poterpe-
lívosta zavol nezmernega pla-
čila 415
- O S M E B U K V E. Zdihevane ske-
sane duše 421

- DEVETE BUKVE.** Od povzdiga-
vanja sarná ke Bogu najt-
nar vikwa dobroto 445
- Molitev,** de ba sarnê réweno ba-
lo od telesnah podób in te-
xáv 446
- Od** nestvarjene, veyne, nezmer-
ne, bol kot vse uyenike du-
wo razsvatlujejoye beséde (od
Kristusa) 451
- Od** goreyeh xel duwe, kedar jo
veyna beséda, to je, mne
edine prelube xenæn (Kri-
stus) obiye 458
- DESETE BUKVE.** Od dobrega
in mirnega xivlena; in se-
dem poboæneh molitev . . . 461
- Sedem poboæneh molitev.**
1. Molitev. Odpoved vsamu
qasnemu 464
  2. Molitev, za poniænost in
skasanost 467

3. Molitev, za solze in æa-
lost nad svojima gréha . . . 467
  4. Molitev, za lubezan do
jednost in za sovrautvo do
gréhov 469
  5. Molitev, za poterpeæli-
vost ve britkoste in ve stiske
sarná 472
  6. Molitev, za spoznanje in
naslédvane nar vikvega æiv-
lena 474
  7. Molitev, pozdravlate na-
vega Gospoda Jezusa Kri-
stusa 477
- ENAJSTE BUKVE. Liste . . . 481**
1. List. Opominjavane ke bol-
wanu ve duha 481
  2. List. Od varvana samaga
sebe 500
  3. List. Poterjene ve poboæ-
noste 506
  4. List. Od spreobrnena in
stanovitnoste ve dobrem . . 518

5. List. Od pobožnega spomína za mertve 526

DVANAJSTE BUKVE. West svetih molitev od Kristusovaga terplena 533

1. Molitev. Kakó med sveto mawo Kristusa in samaga sebe nebewkamu Oqetu darivate 533

2. Molitev. Od spomína in posnema Kristusovaga terplena 542

3. Molitev. Milevate Kristusa ve terplena, in negovo mater 547

4. Molitev. Premiulevane Kristusovaga terplena 549

5. Molitev. Premiulevane Kristusovaga terplena we dale . 560

6. Molitev. Zahvalene 563
-

Vещь погрѣшкѣ.

Stran.	Varsta	berz ,	naměsta
10	17	veselíte ,	veselíte
15	23	pobožnem ,	pobožnem
20	22	vse ,	vs
22	22	volo ,	volo
25	5	pridete ,	pridetz
28	18	rasníyne in ,	rasniynein
41	22	perhodno ,	perhodno
55	7	samotnaka ,	zamotnaka
75	11	něsem ,	něsem
143	12	je ,	e
149	12	živlene ,	živlene
180	1	je ,	e
189	12	sebz ,	sebe
191	3	pametz ,	pometz
191	25	odpučene ,	odpučene
195	8	mene ,	mene
210	17	hvalíte ,	hvalite
216	3	zatajevane ,	zatajevane
224	6	zmote ,	zmote
235	3	me ,	me
236	16	sklepah ,	sklepz
279	15	stanovitnost ,	stanovisnost
281	6	pa ,	po
285	3	prosíte ,	prosite
285	4	služabneke ,	služabneke

Stran.	Versta	bera,	namésta
291	11	molíte,	molita
297	1	kjer,	jer
297	1	napravljajte,	-lajta
311	9	oznanevaven,	osnanevaven
319	15	veukrat,	vehkrat
333	22	wotora,	æotora
338	3	zame,	zama
372	4	æelel,	æelil
377	17	sodna,	sodna
380	4	Kristusov,	Krisusov
392	6	vse,	vse
404	19	iméla,	iméla
405	1	zapučená,	-ne (va eneh)
424	2	æivite,	æivita
425	1	bilo,	bijo
425	19	gréhe,	gréha
426	2	mólit,	molil
427	5	která,	które
480	8	angelne,	angelne
487	22	zatajevana,	-vane
493	8	se,	se
508	10	pojdate,	pojdate
512	14	parjatlov,	perjatlev
524	17	uqil,	nqil

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS ®

00000320978

